

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud</u>	<u>Bladzijde</u>
	I <i>Mededelingen</i>	
	Hof van Justitie	
	HOF VAN JUSTITIE	
2002/C 156/01	Advies 1/00 van het Hof van 18 april 2002: Advies krachtens artikel 300, lid 6, EG — Ontwerp-overeenkomst betreffende de totstandbrenging van een gemeenschappelijke Europese luchtvaartruimte tussen de Europese Gemeenschap en derde landen	1
2002/C 156/02	Arrest van het Hof (Derde kamer) van 23 april 2002 in zaak C-62/01 P: Anna Maria Campogrande tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Hogere voorziening — Ambtenaren — Seksuele intimidatie — Bijstandsplicht van Commissie — Aansprakelijkheid”)	1
2002/C 156/03	Beschikking van het Hof (Vijfde kamer) van 25 april 2002 in zaak C-323/00 P: DSG Dradenauer Stahlgesellschaft mbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Hogere voorziening — EGKS — Steunmaatregelen van staten aan staalondernemingen”)	2
2002/C 156/04	Beschikking van het Hof (Tweede kamer) van 30 januari 2002 in zaak C-151/01 P: La Conquete SCEA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Communautaire bescherming van geografische aanduidingen — Verordening (EG) nr. 1338/2000 — Inschrijving van benaming „canard à foie gras du Sud-Ouest” — Niet-ontvankelijkheid van beroep tot nietigverklaring — Kennelijk ongegronde hogere voorziening”)	2

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2002/C 156/05	Zaak C-48/02: Verzoek van het Bundessozialgericht van 19 december 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen 1. Cargo Ray Uluslararası Tasimacılık ve LTD., 2. Sezgin Ergin, 3. Vedat Calis en Bundesanstalt für Arbeit	3
2002/C 156/06	Zaak C-111/02 P: Hogere voorziening, op 25 maart 2002 ingesteld door het Europees Parlement tegen het arrest van 23 januari 2002 van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer) in zaak T-237/00, Patrick Reynolds tegen Europees Parlement	3
2002/C 156/07	Zaak C-112/02: Verzoek van het Oberverwaltungsgericht Nordrhein-Westfalen van 14 maart 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Kohlpharma GmbH en Bondsrepubliek Duitsland	4
2002/C 156/08	Zaak C-117/02: Beroep, op 27 maart 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek	4
2002/C 156/09	Zaak C-127/02: Verzoek van de Raad van State van 27 maart 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen de Landelijke Vereniging tot Behoud van de Waddenzee, mede namens de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels en de Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij	4
2002/C 156/10	Zaak C-144/02: Beroep, op 17 april 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland	6
2002/C 156/11	Zaak C-149/02: Beroep, op 25 april 2002 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het Koninkrijk der Nederlanden	6
2002/C 156/12	Zaak C-151/02: Verzoek van Landesarbeitsgericht Schleswig-Holstein van 12 maart 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Landeshauptstadt Kiel en Dr. med. Norbert Jaeger	7
2002/C 156/13	Zaak C-152/02: Verzoek van het Bundesfinanzhof van 21 maart 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Terra Baubedarf-Handel GmbH en Finanzamt Osterholz-Scharmbeck	7
2002/C 156/14	Zaak C-162/02: Beroep, op 30 april 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland	8

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2002/C 156/15	Zaak C-163/02: Beroep, op 30 april 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland	8
2002/C 156/16	Zaak C-164/02: Beroep, op 2 mei 2002 ingesteld door het Koninkrijk der Nederlanden tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen	9
2002/C 156/17	Zaak C-166/02: Verzoek van het Tribunal Judicial da Comarca de Alcácer do Sal van 26 april 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Daniel Fernando Messejana Viegas en Companhia de Seguros Zurich, SA, en Mitsubishi Motors de Portugal, SA — Interveniente: CGU International Insurance plc — Agência Geral em Portugal	9
2002/C 156/18	Zaak C-167/02 P: Hogere voorziening, op 3 mei 2002 ingesteld door Willy Rothley en 70 andere leden van het Europees Parlement tegen het arrest, op 26 februari 2002 in zaak T-17/00 tussen Willy Rothley en 70 andere leden van het Europees Parlement, enerzijds, en het Europees Parlement, ondersteund door de Raad van de Europese Unie, de Commissie van de Europese Gemeenschappen, het Koninkrijk der Nederlanden en de Franse Republiek, anderzijds, gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vijfde kamer)	10
2002/C 156/19	Zaak C-169/02: Verzoek van het Østre Landsret van 1 mei 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Dansk Postordreforening en het Skatteministeriet	11
2002/C 156/20	Zaak C-170/02 P: Hogere voorziening, op 7 mei 2002 ingesteld door Schlüsselverlag J.S. Moser Gesellschaft m.b.H., J. Wimmer Medien GmbH & Co KG, Styria Medien AG, Zeitungs- und Verlags-Gesellschaft m.b.H., Eugen Ruß Vorarlberger Zeitungsverlag und Druckerei Gesellschaft mbH, „Die Presse“ Verlags-Gesellschaft m.b.H. en „Salzburger Nachrichten“ Verlags-Gesellschaft m.b.H. & Co KG tegen de beschikking, op 11 maart 2002 in zaak T-3/02 tussen Schlüsselverlag J.S. Moser Gesellschaft m.b.H., J. Wimmer Medien GmbH & Co KG, Styria Medien AG, Zeitungs- und Verlags-Gesellschaft m.b.H., Eugen Ruß Vorarlberger Zeitungsverlag und Druckerei Gesellschaft mbH, „Die Presse“ Verlags-Gesellschaft m.b.H. en „Salzburger Nachrichten“ Verlags-Gesellschaft m.b.H. & Co KG en de Commissie van de Europese Gemeenschappen gegeven door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer)	11
2002/C 156/21	Zaak C-172/02: Verzoek van het Belgisch Hof van Cassatie, van 29 april 2002, om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Robert Bourgard en het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen	12
2002/C 156/22	Zaak C-177/02, C-178/02, C-179/02 en C-180/02: Verzoek van Corte Suprema Di Cassazione Sezione Unite Civile van 17 januari 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Agenzia per le erogazioni in agricoltura — AGEA en Azienda Agricola Alessandro Fava & Carla Delledone	12

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

2002/C 156/23	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 24 april 2002 in zaak T-220/96: Elliniki Viomichania Oplon AE (EVO) tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen („Niet-contractuele aansprakelijkheid wegens onrechtmatige daad — Verordening (EEG) nr. 2340/90 — Handelsembargo tegen Irak — Met onteigening gelijk te stellen inbreuk — Causaal verband”)	13
2002/C 156/24	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 20 maart 2002 in zaak T-9/99: HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. KG en anderen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Mededinging — Mededingingsregeling — Buizen voor afstandsverwarming — Artikel 85 EG-Verdrag (thans artikel 81 EG) — Boycot — Geldboete — Richtsnoeren voor berekening van geldboeten — Exceptie van onwettigheid — Geen terugwerkende kracht — Rechten van verdediging — Mededeling inzake samenwerking)	13
2002/C 156/25	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 20 maart 2002 in zaak T-15/99: Brugg Rohrsysteme GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Mededinging — Mededingingsregeling — Buizen voor afstandsverwarming — Artikel 85 EG-Verdrag (thans artikel 81 EG) — Boycot — Geldboete — Richtsnoeren voor berekening van geldboeten — Geen terugwerkende kracht — Gewettigd vertrouwen)	14
2002/C 156/26	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 20 maart 2002 in zaak T-16/99: Lögstör Rör (Deutschland) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Mededinging — Mededingingsregeling — Buizen voor afstandsverwarming — Artikel 85 EG-Verdrag (thans artikel 81 EG) — Boycot — Toegang tot dossier — Geldboete — Richtsnoeren voor berekening van geldboeten — Geen terugwerkende kracht — Gewettigd vertrouwen”)	14
2002/C 156/27	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 20 maart 2002 in zaak T-21/99: Dansk Rørindustri A/S tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Mededinging — Mededingingsregeling — Buizen voor afstandsverwarming — Artikel 85 EG-Verdrag (thans artikel 81 EG) — Boycot — Geldboete — Richtsnoeren voor berekening van geldboeten)	15
2002/C 156/28	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 7 maart 2002 in zaak T-95/99: Satellimages TV 5 SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Beroep tot nietigverklaring — Mededinging — Klacht — Brief van de Commissie aan klager — Voorbereidende handeling — Niet-ontvankelijkheid”)	15
2002/C 156/29	Arrest van het Gerecht van 6 maart 2002 in de zaken T-127/99, T-129/99 en T-148/99: Territorio Histórico de Álava - Diputación Foral de Álava e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Staatssteun — Begrip staatssteun — Belastingmaatregelen — Selectief karakter — Rechtvaardiging door aard of opzet van belastingstelsel — Verenigbaarheid van steunmaatregel met gemeenschappelijke markt”)	16
2002/C 156/30	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 6 maart 2002 in zaak T-168/99: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Staatssteun — Besluit tot inleiding van procedure van artikel 88, lid 2, EG — Bevel tot opschorting van betaling van gestelde steun”)	16

2002/C 156/31	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 7 maart 2002 in zaak T-212/99: Intervet International BV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Verordening (EEG) nr. 2377/90 — Diergeneesmiddelen — Verzoek „altrenogest” op te nemen op de lijst van stoffen waarvoor een voorlopige maximumwaarde voor residuen kan worden vastgesteld — Advies van het Comité voor geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik (CGD) — Beroep tot nietigverklaring — Niet-ontvankelijkheid — Beroep wegens nalaten — Standpuntbepaling die nalaten beëindigt — Afdoening zonder beslissing”)	17
2002/C 156/32	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 28 februari 2002 in de gevoegde zaken T-227/99 en T-134/00: Kvaerner Warnow Werft GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Staatssteun — Scheepsbouw — Voormalige DDR — Richtlijnen 90/684/EEG en 92/68/EEG — Capaciteitsplafond — Op non-actief stellen van lid van Commissie — Verkiezing van lid van Commissie in Europees Parlement”)	17
2002/C 156/33	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 6 maart 2002 in de gevoegde zaken T-92/00 en T-103/00: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Staatssteun — Begrip staatssteun — Belastingmaatregelen — Selectief karakter — Rechtvaardiging door aard of opzet van belastingstelsel — Misbruik van bevoegdheid”)	18
2002/C 156/34	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 26 februari 2002 in zaak T-169/00: Esedra SPRL tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Overheidsopdracht voor dienstverlening — Beheer van kinderdagverblijf — Non-discriminatiebeginsel — Aankondiging van opdracht — Bestek — Motivering van niet-gunning — Misbruik van bevoegdheid”)	18
2002/C 156/35	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 11 januari 2002 in zaak T-174/00, Biret International SA tegen Raad van de Europese Unie (Stoffen met hormonale werking — Richtlijn 88/146/EEG — Beroep tot schadevergoeding — Verjaring)	19
2002/C 156/36	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 11 januari 2002 in zaak T-210/00, Etablissements Biret et Cie. SA tegen Raad van de Europese Unie (Stoffen met hormonale werking — Richtlijn 88/146/EEG — Beroep tot schadevergoeding — Verjaring)	19
2002/C 156/37	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 30 januari 2002 in zaak T-212/00: Nuove Industrie Molisane Srl tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Steunmaatregelen van staten — Beschikking waarbij steunmaatregel verenigbaar met de gemeenschappelijke markt wordt verklaard — Beroep tot nietigverklaring — Begunstigde onderneming — Procesbelang — Niet-ontvankelijkheid)	20
2002/C 156/38	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 5 maart 2002 in zaak T-241/00: Azienda Agricola „Le Canne” Srl tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Landbouw — Vermindering van communautaire financiële bijstand — Motiveringsplicht”)	20

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2002/C 156/39	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 17 april 2002 in zaak T-325/00: Elke Sada tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Tijdelijk functionaris — Werkloosheidsuitkering — Weigering)	21
2002/C 156/40	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 20 maart 2002 in zaak T-355/00: DaimlerChrysler AG tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) („Gemeenschapsmerk — Woordcombinatie TELE AID — Absolute weigeringsgronden — Artikel 7, lid 1, sub b en c, van verordening (EG) nr. 40/94”)	21
2002/C 156/41	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 23 april 2002 in zaak T-372/00: Mario Campolargo tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Aanwervingsprocedures — Toepassing van artikel 29, lid 1, Statuut — Aanwerving van tijdelijk functionaris — Intrekking van administratieve handeling)	22
2002/C 156/42	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 16 april 2002 in zaak T-51/01: Joachim Fronia tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Reorganisatie van administratieve structuur van de Commissie — Nieuwe tewerkstelling van voormalig hoofd van eenheid als raadadviseur ad personam)	22
2002/C 156/43	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 22 maart 2002 in zaak T-143/93, K. Schumacher tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen („Beroep tot schadevergoeding — Niet-contractuele aansprakelijkheid — Melk — Producenten die verbintenissen tot niet-levering of omschakeling zijn aangegaan — Niet-voortzetting van geding door rechtverkrijgenden — Afdoening zonder beslissing”)	23
2002/C 156/44	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 24 januari 2002 in zaak T-38/95 DEP, Group Origny SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Begroting van kosten”)	23
2002/C 156/45	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 10 januari 2002 in zaak T-80/97 DEP, Starway SA tegen Raad van de Europese Unie („Begroting van kosten”)	24
2002/C 156/46	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 9 april 2002 in zaak T-353/99, N.V. Calberson Belgium tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Beroep tot nietigverklaring — Invoer van televisietoestellen uit Turkije — Afdoening zonder beslissing”)	24
2002/C 156/47	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 14 januari 2002 in zaak T-84/01, Association contre l'heure d'été (ACHE) tegen Europees Parlement en Raad van de Europese Unie („Beroep tot nietigverklaring — Richtlijn 2000/84/EG — Zomertijd — Actieve legitimatie — Vereniging — Niet-ontvankelijkheid”)	24
2002/C 156/48	Beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van 20 december 2001 in zaak T-213/01 R, Österreichische Postsparkasse AG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Kort geding — Mededinging — Toegang tot documenten — Ontvankelijkheid — Spoedeisendheid — Belangenafweging)	25

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2002/C 156/49	Beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van 20 december 2001 in zaak T-214/01 R, Bank für Arbeit und Wirtschaft AG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Kort geding — Mededinging — Toegang tot documenten — Ontvankelijkheid — Spoedeisendheid — Afweging van belangen) ..	25
2002/C 156/50	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 21 maart 2002 in zaak T-218/01, Laboratoire Monique Rémy SAS tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Beroep tot nietigverklaring — Termijnen — Kennelijke niet-ontvankelijkheid)	25
2002/C 156/51	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 11 maart 2002 in zaak T-3/02, Schlüsselverlag J. S. Moser GmbH en andere tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Controle op concentraties — Beroep wegens nalaten — Standpuntbepaling — Kennelijke niet-ontvankelijkheid”)	26
2002/C 156/52	Beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van 18 maart 2002 in zaak T-21/02 R, G. Atzeni en anderen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Kort geding — Staatssteun- Beroepstermijn — Ontvankelijkheid beroep in hoofdzaak)	26
2002/C 156/53	Zaak T-71/02: Beroep, op 14 maart 2002 ingesteld door Classen Holding KG tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt	27
2002/C 156/54	Zaak T-80/02: Beroep, op 19 maart 2002 ingesteld door Tetra Laval BV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	27
2002/C 156/55	Zaak T-89/02: Beroep, op 20 maart 2002 ingesteld door Check Point Software Limited tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt	28
2002/C 156/56	Zaak T-91/02: Beroep, op 28 maart 2002 ingesteld door Klausner Nordic Timber GmbH & Co. KG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	28
2002/C 156/57	Zaak T-94/02: Beroep, op 27 maart 2002 ingesteld door Hugo Boss AG tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt	29
2002/C 156/58	Zaak T-99/02: Beroep, op 5 april 2002 ingesteld door Ineos NV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	30
2002/C 156/59	Zaak T-100/02: Beroep, op 5 april 2002 ingesteld door EVC International N.V. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	31
2002/C 156/60	Zaak T-101/02: Beroep, op 5 april 2002 ingesteld door Ineos NV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	31
2002/C 156/61	Zaak T-102/02: Beroep, op 5 april 2002 ingesteld door EVC International N.V. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	32

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2002/C 156/62	Zaak T-103/02: Beroep, op 5 april 2002 ingesteld door Ineos Phenol GmbH & Co KG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	33
2002/C 156/63	Zaak T-104/02: Beroep, op 8 april 2002 ingesteld door SFT Gondrand Frères tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	33
2002/C 156/64	Zaak T-117/02: Beroep, op 15 april 2002 ingesteld door Grupo El Prado-Cervera S. L. tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt	34
2002/C 156/65	Zaak T-124/02: Beroep, op 17 april 2002 ingesteld door Sunrider Corporation tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	35
2002/C 156/66	Zaak T-133/02: Beroep, op 18 april 2002 ingesteld door Pravir Kumar Chawdhry tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	36
2002/C 156/67	Zaak T-134/02: Beroep, op 25 april 2002 ingesteld door Miguel Tejada Fernández tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	36
2002/C 156/68	Zaak T-136/02: Beroep, op 18 april 2002 ingesteld door Papelera Guipuzcoana de Zicuñaga SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	37
2002/C 156/69	Zaak T-145/02: Beroep, op 8 mei 2002 ingesteld door A. Petrich tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	37
2002/C 156/70	Doorhaling van zaak T-163/97	38
2002/C 156/71	Doorhaling van zaak T-218/99	38
2002/C 156/72	Doorhaling van zaak T-34/01	39
2002/C 156/73	Doorhaling van zaak T-37/01	39
<hr/>		
II <i>Vorbereidende besluiten</i>		
.....		
<hr/>		
III <i>Bekendmakingen</i>		
2002/C 156/74	Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het <i>Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen</i>	
	PB C 144 van 15.6.2002	40

I

(Mededelingen)

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

ADVIES 1/00 VAN HET HOF

van 18 april 2002

Advies krachtens artikel 300, lid 6, EG — Ontwerp-overeenkomst betreffende de totstandbrenging van een gemeenschappelijke Europese luchtvaartruimte tussen de Europese Gemeenschap en derde landen

(2002/C 156/01)

Bij verzoek, ingediend op 13 oktober 2000⁽¹⁾, heeft de Commissie van de Europese Gemeenschappen het Hof krachtens artikel 300, lid 6, EG om advies verzocht over de verenigbaarheid met het EG-Verdrag van een ontwerp-overeenkomst tussen de Republiek Bulgarije, de Republiek Tsjecho, de Republiek Estland, de Europese Gemeenschap, de Republiek Hongarije, de Republiek IJsland, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, het Koninkrijk Noorwegen, de Republiek Polen, Roemenië, de Republiek Slowakije en de Republiek Slovenië betreffende de totstandbrenging van een gemeenschappelijke Europese luchtvaartruimte, en met name van het systeem van rechterlijke toetsing waarin deze voorziet. Het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, P. Jann, F. Macken, N. Colneric en S. von Bahr, kamerpresidenten, C. Gulmann, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen en V. Skouris, J. N. Cunha Rodrigues en C. W. A. Timmermans, rechters, gehoord S. Alber, eerste advocaat-generaal, F. G. Jacobs, P. Léger, D. Ruiz-Jarabo Colomer, J. Mischo, A. Tizzano, L. A. Geelhoed en C. Stix-Hackl, advocaten-generaal, heeft het volgende advies gegeven:

Het stelsel van juridisch toezicht dat door de overeenkomst betreffende de totstandbrenging van een gemeenschappelijke Europese luchtvaartruimte bij de artikelen 17, 23 en 27 en protocol IV daarvan zal worden ingevoerd, is verenigbaar met het EG-Verdrag.

ARREST VAN HET HOF

(Derde kamer)

van 23 april 2002

in zaak C-62/01 P: Anna Maria Campogrande tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾

(„Hogere voorziening — Ambtenaren — Seksuele intimidatie — Bijstandsplicht van Commissie — Aansprakelijkheid”)

(2002/C 156/02)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-62/01 P, Anna Maria Campogrande, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Brussel (België), vertegenwoordigd door A. Krywin, betreffende hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde kamer) van 5 december 2000, Campogrande/Commissie (T-136/98, JurAmbt. blz. I-A-267 en II-1225), strekkende tot gedeeltelijke vernietiging van dat arrest, erkenning dat een handeling van seksuele intimidatie heeft plaatsgevonden, en veroordeling van de Commissie van de Europese Gemeenschappen tot vergoeding van de morele schade als gevolg van deze onrechtmatige handelwijze, andere partij bij de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: C. Berardis-Kayser, bijgestaan door D. Waelbroeck), heeft het Hof (Derde kamer), samengesteld als volgt: F. Macken, kamerpresident, J.-P. Puissochet (rapporteur) en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: R. Grass, op 23 april 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

⁽¹⁾ PB C 355 van 9.12.2000.

- 1) *Wijst de hogere voorziening af.*
- 2) *Verwijst Campogrande in de kosten van de hogere voorziening.*

(¹) PB C 134 van 5.5.2001.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 25 april 2002

in zaak C-323/00 P: DSG Dradenauer Stahlgesellschaft mbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„Hogere voorziening — EGKS — Steunmaatregelen van staten aan staalondernemingen”)

(2002/C 156/03)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling wordt gepubliceerd in de Jurisprudentie)

In zaak C-323/00 P, DSG Dradenauer Stahlgesellschaft mbH vertegenwoordigd door U. Theune en M. Luther, Rechtsadvocaten, betreffende hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vijfde kamer — uitgebreid) van 29 juni 2000, DSG/Commissie (T-234/95, Jurispr. blz. II-2603), strekkende tot vernietiging van dat arrest, andere partijen bij de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: K.-D. Borchardt, bijgestaan door professor M. Hilf), Bondsrepubliek Duitsland (gemachtigde: W.-D. Plessing, bijgestaan door W. Kirchhoff en M. Schütte, Rechtsadvocaten) en Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: P. Jann (rapporteur), kamerpresident, D. A. O. Edward, M. Wathelet, C. W. A. Timmermans en A. Rosas, rechters, advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer, griffier: R. Grass, op 25 april 2002 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *De hogere voorziening wordt afgewezen.*
- 2) *DSG Dradenauer Stahlgesellschaft mbH wordt verwezen in de kosten.*

- 3) *De Bondsrepubliek Duitsland zal haar eigen kosten dragen.*

(¹) PB C 355 van 9.12.2000.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 30 januari 2002

in zaak C-151/01 P: La Conquete SCEA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„Communautaire bescherming van geografische aanduidingen — Verordening (EG) nr. 1338/2000 — Inschrijving van benaming „canard à foie gras du Sud-Ouest” — Niet-ontvankelijkheid van beroep tot nietigverklaring — Kennelijk ongegronde hogere voorziening”)

(2002/C 156/04)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-151/01 P, La Conquete SCEA, gevestigd te Morlaas (Frankrijk), vertegenwoordigd door A. Lyon-Caen, F. Fabiani en F. Thiriez, avocats, betreffende hogere voorziening tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vijfde kamer) van 30 januari 2001, La Conquete/Commissie (T-215/00, Jurispr. blz. II-181), strekkende tot vernietiging van die beschikking, andere partij bij de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: A.-M. Rouchaud en X. Lewis), heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: N. Colneric, kamerpresident, R. Schintgen (rapporteur) en V. Skouris, rechters, advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer, griffier: R. Grass, op 30 januari 2002 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *De hogere voorziening wordt verworpen.*
- 2) *La Conquete SCEA wordt in de kosten verwezen.*

(¹) PB C 173 van 16.6.2001.

Verzoek van het Bundessozialgericht van 19 december 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen 1. Cargo Ray Uluslararası Tasimacılık ve LTD., 2. Sezgin Ergin, 3. Vedat Calis en Bundesanstalt für Arbeit

(Zaak C-48/02)

(2002/C 156/05)

Het Bundessozialgericht heeft bij beschikking van 19 december 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 19 februari 2002, in het geding tussen 1. Cargo Ray Uluslararası Tasimacılık ve LTD., 2. Sezgin Ergin, 3. Vedat Calis en Bundesanstalt für Arbeit, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moet artikel 13 van besluit nr. 1/80 van de Associatieraad betreffende de ontwikkeling van de Associatie tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije van 19 september 1980 aldus worden uitgelegd, dat het een lidstaat van de Gemeenschap verboden is nationale voorschriften vast te stellen die, in vergelijking met de nationale rechtstoestand op 1 december 1980, algemeen voor Turkse werknemers nieuwe beperkingen met betrekking tot de toegang tot de arbeidsmarkt invoeren, of verwijst dit verbod van artikel 13 van besluit nr. 1/80 op het invoeren van nieuwe beperkingen enkel naar het tijdstip van het eerste legale verblijf en de eerste legale tewerkstelling van een werknemer?
2. Moet artikel 13 van besluit nr. 1/80 van de Associatieraad betreffende de ontwikkeling van de Associatie tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije van 19 september 1980 ook worden toegepast op in Turkije tewerkgestelde werknemers die als vrachtwagenchauffeurs belast met grensoverschrijdend goederenvervoer regelmatig een lidstaat van de Gemeenschap doorrijden, zonder dat zij deel uitmaken van de legale arbeidsmarkt van die lidstaat?
3. Moet artikel 41, lid 1, van het aanvullend protocol bij de Overeenkomst van 23 november 1970 waarbij een Associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije, aldus worden uitgelegd, dat een Turkse werknemer gerechtigd is zich op een beperking van de vrijheid van dienstverrichting in strijd met het protocol te beroepen?
4. Is er sprake van een beperking van de vrijheid van dienstverrichting in de zin van artikel 41, lid 1, van het aanvullend protocol, wanneer een lidstaat van de Gemeenschap vanaf het tijdstip van inwerkingtreding van het aanvullend protocol de geldende vrijstelling van arbeidsvergunning van Turkse vrachtwagenchauffeurs in het internationale goederenvervoer, die bij een in Turkije gevestigde (Turkse) werkgever zijn tewerkgesteld, afschaft?

Hogere voorziening, op 25 maart 2002 ingesteld door het Europees Parlement tegen het arrest van 23 januari 2002 van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer) in zaak T-237/00, Patrick Reynolds tegen Europees Parlement

(Zaak C-111/02 P)

(2002/C 156/06)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 25 maart 2002 hogere voorziening ingesteld door het Europees Parlement, vertegenwoordigd door H. von Herzen en D. Moore als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen het arrest van 23 januari 2002 van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer) in zaak T-237/00, Patrick Reynolds tegen Europees Parlement.

Rekwirant concludeert dat het het Hof behage:

- het arrest van het Gerecht te vernietigen;
- de zaak af te doen door het beroep tot nietigverklaring te verwerpen en het beroep tot schadevergoeding ongegrond te verklaren;
- subsidiair de zaak naar het Gerecht te verwijzen voor afdoening van het beroep tot nietigverklaring en het beroep tot schadevergoeding van Reynolds;
- kosten rechtens.

Middelen en voornaamste argumenten

- Ontoereikende motivering door het Gerecht betreffende de verplichting van het tot aanstelling bevoegde gezag om de „minimumvoorwaarden” in acht te nemen bij de beëindiging van de detachering in het belang van de dienst van een ambtenaar in de functie van secretaris-generaal van een politieke fractie.
- Strijdigheid met de rechtspraak betreffende de bevoegdheid van het tot aanstelling bevoegde gezag.
- Tegenstrijdige motivering betreffende de beoordelingsruimte waarover het tot aanstelling bevoegde gezag zou beschikken.
- Strijdigheid met de rechtspraak betreffende de rechten van de verdediging.
- Ontoereikende en tegenstrijdige motivering betreffende het belang van de gevolgen van herplaatsing voor de materiële positie van de gedetacheerde.
- Indien het Parlement niet onwettig heeft gehandeld bij het nemen van het bestreden besluit is er in casu geen grond voor niet-contractuele aansprakelijkheid van de Gemeenschap.

Verzoek van het Oberverwaltungsgericht Nordrhein-Westfalen van 14 maart 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Kohlpharma GmbH en Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-112/02)

(2002/C 156/07)

Het Oberverwaltungsgericht Nordrhein-Westfalen heeft bij beschikking van 14 maart 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 27 maart 2002, in het geding tussen Kohlpharma GmbH en Bondsrepubliek Duitsland, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Is het op grond van artikel 30 EG of ander gemeenschapsrecht toegestaan, dat de bevoegde Duitse instantie, door te weigeren in het kader van de vereenvoudigde procedure een vergunning te verlenen, de parallelimport van een geneesmiddel in strijd met artikel 28 EG belemmert, hoewel zij enerzijds ervan uitgaat, dat het in te voeren, in Italië voor de onderneming Chiesi Farmaceutici S.p.A. toegelaten geneesmiddel („Jumex”) wat het geneeskundig werkzame bestanddeel „Selegilinhydrochlorid” betreft, identiek is met het zich in Duitsland in de handel bevindende geneesmiddel („Movergan”) van de Duitse vergunninghoudster, de onderneming Orion Pharma GmbH, waarbij het geneeskundig werkzame bestanddeel door de in Hongarije gevestigde fabrikant aan de Italiaanse onderneming wordt geleverd op grond van een licentieovereenkomst, doch aan de Duitse onderneming — hetzij rechtstreeks, hetzij via Finland — enkel op grond van een leveringsovereenkomst (supply agreement) met Orion Corp. Finland, en wanneer anderzijds de Duitse instantie noch met betrekking tot het geneeskundig werkzame bestanddeel, noch met betrekking tot de excipiënten, die volgens de instantie in casu kwalitatief en kwantitatief verschillen, met bewijzen gestaafd stelt, dat de beide geneesmiddelen niet gelijk zijn, en in het bijzonder dat zij niet volgens dezelfde formule en met gebruikmaking van hetzelfde actieve bestanddeel zijn vervaardigd, dan wel een verschillende therapeutische werking hebben?

Beroep, op 27 maart 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek

(Zaak C-117/02)

(2002/C 156/08)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 27 maart 2002 beroep ingesteld tegen Portugese Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door A. Caeiros als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Portugese Republiek, door de goedkeuring te bevestigen van een project ter bevordering van de toeristenindustrie, omvattende onder meer urbanisaties, hotels en golfterreinen in het gebied van Ponta do Abano, niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op haar rusten krachtens artikel 1, lid 2, van richtlijn 85/337/EEG⁽¹⁾ van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten;
- de Portugese Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens de Commissie kan de Portugese Republiek zich er niet op beroepen dat artikel 2, lid 1, en artikel 4, lid 2, van richtlijn 85/337/EEG juist zijn uitgevoerd, voorzover zij van de in artikel 2, lid 1, neergelegde beoordelingsplicht uitsluit een project als dat voorzien in het gebied van Ponta do Abano, dat weliswaar onder bijlage II van de richtlijn valt, maar dat gezien zijn aard, omvang of ligging een aanzienlijk milieu-effect kan hebben.

⁽¹⁾ PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40.

Verzoek van de Raad van State van 27 maart 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen de Landelijke Vereniging tot Behoud van de Waddenzee, mede namens de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels en de Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij

(Zaak C-127/02)

(2002/C 156/09)

De Raad van State heeft bij arrest van 27 maart 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 8 april 2002, in het geding tussen de Landelijke Vereniging tot Behoud van de Waddenzee, mede namens de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels en de Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. a. Dienen de begrippen „plan of project” in artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn⁽¹⁾ aldus te worden uitgelegd dat daaronder ook valt een activiteit die al vele jaren wordt uitgeoefend maar waarvoor in beginsel elk jaar voor een beperkte periode een vergunning wordt verleend, waarbij telkens opnieuw wordt beoordeeld of en zo ja, in welke gedeelten van het gebied de activiteit mag worden uitgeoefend?
- b. Ingeval vraag 1a ontkennend wordt antwoord: dient de desbetreffende activiteit wel als een „plan of project” te worden beschouwd, indien de intensiteit van die activiteit in de loop der jaren is toegenomen, respectievelijk een toename daarvan in de bestreden besluiten mogelijk wordt gemaakt?
2. a. In geval uit het antwoord op vraag 1 voortvloeit dat er sprake is van een „plan of project” in de zin van artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn: Dient artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn te worden gezien als een verbijzondering van de regels die zijn opgenomen in het tweede lid of als een bepaling met een afzonderlijke, zelfstandige strekking, zulks in die zin dat bijvoorbeeld:
 - (i) het tweede lid betrekking heeft op bestaand gebruik en het derde op nieuwe plannen of projecten, of
 - (ii) het tweede lid betrekking heeft op beheersmaatregelen en het derde op andere besluiten, of
 - (iii) het derde lid betrekking heeft op plannen of projecten en het tweede op overige activiteiten?
- b. Kunnen in het geval artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn als een verbijzondering van de regels die zijn opgenomen in het tweede lid moet worden gezien, beide leden cumulatief van toepassing zijn?
3. a. Dient artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn aldus te worden uitgelegd dat er reeds sprake is van een „plan of project” als een bepaalde activiteit gevolgen voor het desbetreffende gebied kan hebben (en daarna een „passende beoordeling” moet worden gemaakt om te weten of die gevolgen „significant” zijn) of betekent deze bepaling dat er pas een „passende beoordeling” behoeft te worden gemaakt indien (voldoende) aannemelijk is dat een „plan of project” significante gevolgen kan hebben?
- b. Aan de hand van welke criteria moet worden beoordeeld of een plan of project in de zin van artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn dat niet direct verband houdt met of nodig is voor het beheer van het gebied, afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten significante gevolgen kan hebben voor zo'n gebied?
4. a. Aan de hand van welke criteria dient in het kader van de toepassing van artikel 6 van de Habitatrichtlijn te worden beoordeeld of sprake is van „passende maatregelen” als bedoeld in het tweede lid van die bepaling, respectievelijk een „passende beoordeling” in samenhang met de vereiste zekerheid voor het geven van toestemming voor een plan of project als bedoeld in het derde lid?
- b. Hebben de begrippen „passende maatregelen”, respectievelijk „passende beoordeling” een zelfstandige betekenis of dient bij het oordeel daarover ook rekening te worden gehouden met artikel 174, tweede lid, van het EG-Verdrag en met name het in dat artikellid genoemde voorzorgsbeginsel?
- c. Ingeval rekening dient te worden gehouden met het in artikel 174, tweede lid, van het EG-Verdrag genoemde voorzorgsbeginsel: houdt dat in dat een bepaalde activiteit, zoals de onderhavige kokkelvisserij, mag worden toegestaan als over de afwezigheid van mogelijke significante gevolgen geen duidelijke twijfel bestaat of mag dat alleen als geen twijfel bestaat over de afwezigheid van zulke gevolgen, respectievelijk die afwezigheid met zekerheid kan worden vastgesteld?
5. Werkt artikel 6, tweede, respectievelijk derde lid, van de Habitatrichtlijn rechtstreeks, in die zin dat particulieren zich daarop voor de nationale rechter kunnen beroepen en die rechter, zoals onder meer beslist in de zaak Peterbroeck (reeds aangehaald), de rechtsbescherming moet verlenen die voor de justitiabelen uit de rechtstreekse werking voortvloeit?

⁽¹⁾ Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PB 1992, L 206, blz. 7).

Beroep, op 17 april 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-144/02)

(2002/C 156/10)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 17 april 2002 beroep tegen Bondsrepubliek Duitsland ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Enrico Traversa, juridisch adviseur, en Kilian Gross, lid van de juridische dienst van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende bij Luis Escobar Guerrero, lid van de juridische dienst van de Europese Commissie, Centre Wagner C 254, Luxemburg-Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat de Bondsrepubliek Duitsland, door geen BTW te heffen over het bedrag van de steun die is verleend overeenkomstig verordening (EG) nr. 603/95⁽¹⁾ van de Raad van 21 februari 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector gedroogde voedergewassen, de krachtens artikel 11 van de Zesde BTW-richtlijn 77/388/EEG⁽²⁾ van de Raad op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. de Bondsrepubliek Duitsland te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Met de algemene formulering „subsidies die rechtstreeks met de prijs van de [belaste] handelingen verband houden”, beoogde de gemeenschapswetgever in de maatstaf van heffing alle steun op te nemen die rechtstreeks verband houdt met de prijs van het verkochte goed of de verrichte dienst, dat wil zeggen alle steun die een rechtstreekse invloed uitoefent op het bedrag van de door de verkoper of dienstverrichter ontvangen tegenprestatie. Deze steun moet bovendien in een — precies becijferd of te becijferen — rechtstreeks causaal verband met de levering van de goederen of de verrichting van de diensten staan: de steun wordt verleend wanneer de goederen (of diensten) daadwerkelijk op de markt worden verkocht (verricht). De overeenkomstig verordening 603/95 per ton geproduceerde gedroogde voedergewassen verleende steun heeft een dergelijke rechtstreekse invloed op de verkoopprijs van deze gewassen. Dat de verwerkingsbedrijven kunnen verkopen tegen de wereldprijs, die lager is dan de prijs die zij gelet op hun kosten zouden moeten vragen, hebben zij enkel te danken aan het feit dat zij passende steun krijgen. Dat de hoogte van de steun niet wordt aangepast aan fluctuaties van de wereldmarktprijs, neemt niet weg dat deze steun ertoe strekt de prijs aan te vullen. Het beantwoordt dan ook aan het doel van artikel 11 A, lid 1, sub a, van de Zesde BTW-richtlijn, om ook het bedrag van de steun — als onderdeel van de tegenprestatie voor de verkoop van het goed (of het verrichten van de dienst) — aan BTW te onderwerpen.

Dat de steun als het ware als een voorschot op de totale verkoopprijs wordt betaald zodra de goederen het verwerkingsbedrijf verlaten, ook wanneer er geen overeenkomst met een afnemer is gesloten, sluit niet uit dat de steun een onderdeel van de tegenprestatie kan zijn. Ook al kan het onmogelijk zijn, voor elke afzonderlijke verkoop het precieze aandeel van de steun in de tegenprestatie te berekenen, dan nog zijn er geen praktische problemen te verwachten. De maatstaf van heffing bestaat veeleer uit de ontvangen tegenprestaties vermeerderd met de in totaal ontvangen steun. Uit het feit dat in de meeste lidstaten van de Unie de voor gedroogde voedergewassen verleende steun reeds wordt belast, blijkt volgens de Commissie dat er ook in de praktijk geen problemen optreden.

⁽¹⁾ PB L 63 van 21.3.1995, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 145 van 13.6.1997, blz. 1.

Beroep, op 25 april 2002 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het Koninkrijk der Nederlanden

(Zaak C-149/02)

(2002/C 156/11)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 25 april 2002 beroep ingesteld tegen het Koninkrijk der Nederlanden door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door H. van Lier en M. Patakia, als gemachtigden.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. Vast te stellen dat het Koninkrijk Nederland, door niet de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen om aan Richtlijn 98/5/EG⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 1998 ter vergemakkelijking van de permanente uitoefening van het beroep van advocaat in een andere lidstaat dan die waar de beroepskwalificatie is verworven te voldoen, of in elk geval door die bepalingen niet aan de Commissie mede te delen, de verplichtingen niet is nagekomen die uit de genoemde richtlijn voortvloeien.
2. Het Koninkrijk der Nederlanden te veroordelen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten:

De termijn voor omzetting is op 14 maart 2000 verstreken.

(¹) PB L 77, blz. 36.

4. Is een nationale bepaling die toelaat dat in een collectieve arbeidsovereenkomst of, in een arbeidsovereenkomst op grond van een collectieve arbeidsovereenkomst, wordt bepaald dat rusttijden in geval van wachtdienst en oproepbaarheid worden aangepast aan de specifieke omstandigheden van deze dienst en met name dat verkorting van de rusttijd als gevolg van taakvervulling tijdens deze diensten, op een ander tijdstip wordt gecompenseerd, in strijd met richtlijn 93/104 EG?

(¹) PB L 307, blz. 18.

Verzoek van Landesarbeitsgericht Schleswig-Holstein van 12 maart 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Landeshauptstadt Kiel en Dr. med. Norbert Jaeger

(Zaak C-151/02)

(2002/C 156/12)

Landesarbeitsgericht Schleswig-Holstein heeft bij beschikking van 12 maart 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 26 april 2002, in het geding tussen Landeshauptstadt Kiel en Dr. med. Norbert Jaeger, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

1. Is de wachtdienst van een werknemer in een ziekenhuis in het algemeen aan te merken als arbeidstijd in de zin van artikel 2, sub 1, van richtlijn 93/104 EG (¹), en wel ook voorzover het de werknemer is toegestaan in perioden waarin geen beroep op hem wordt gedaan, te slapen?
2. Is een bepaling in het nationale recht waarin wachtdienst als rusttijd wordt aangemerkt, in strijd met artikel 3 van richtlijn 93/104 EG, voorzover geen beroep op de werknemer wordt gedaan en hij in een ziekenhuis in een hem ter beschikking gestelde ruimte verblijft en op afroep beschikbaar is.
3. Is een nationale bepaling die een verkorting van de dagelijks rusttijd van 11 uur in ziekenhuizen en andere instellingen voor behandeling, verpleging en verzorging van personen toelaat, in die zin dat de tijdens wachtdienst of oproepbaarheid gewerkte uren, welke niet meer dan de helft van de rusttijd bedragen, op een ander tijdstip worden gecompenseerd, in strijd met richtlijn 93/104 EG?

Verzoek van het Bundesfinanzhof van 21 maart 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Terra Baubedarf-Handel GmbH en Finanzamt Osterholz-Scharmbeck

(Zaak C-152/02)

(2002/C 156/13)

Het Bundesfinanzhof heeft bij beschikking van 21 maart 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 26 april 2002, in het geding tussen Terra Baubedarf-Handel GmbH en Finanzamt Osterholz-Scharmbeck, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

„Kan de belastingplichtige het recht van aftrek van voorbelasting slechts uitoefenen met betrekking tot het kalenderjaar waarin hij overeenkomstig artikel 18, lid 1, sub a, van richtlijn 77/388/EEG (¹) in het bezit is van de factuur, of heeft de uitoefening van het recht van aftrek van voorbelasting steeds betrekking (ook met terugwerkende kracht) op het kalenderjaar waarin het recht van aftrek van voorbelasting overeenkomstig artikel 17, lid 1, van richtlijn 77/388/EEG ontstaat?”

(¹) PB L 145, blz. 1.

Beroep, op 30 april 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland**(Zaak C-162/02)**

(2002/C 156/14)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 30 april 2002 beroep ingesteld tegen Bondsrepubliek Duitsland door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Gerald Braun, lid van de juridische dienst van de Commissie, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij Luis Escobar Guerrero, Centre Wagner C 254, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat de Bondsrepubliek Duitsland niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op haar rusten krachtens richtlijn 1999/68/EG⁽¹⁾ van de Commissie van 28 juni 1999 tot vaststelling van aanvullende bepalingen met betrekking tot de op grond van richtlijn 98/56/EG⁽²⁾ van de Raad door de leveranciers bij te houden rassenlijsten van siergewassen, door niet binnen de gestelde termijn alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om deze richtlijn in nationaal recht om te zetten;
2. verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn is op 31 december 1999 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 172, blz. 42.

⁽²⁾ PB L 226, blz. 16.

Beroep, op 30 april 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland**(Zaak C-163/02)**

(2002/C 156/15)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 30 april 2002 beroep ingesteld tegen Bondsrepubliek Duitsland door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Gerald Braun, lid van de juridische dienst van de Commissie, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij Luis Escobar Guerrero, lid van de juridische dienst van de Commissie, Centre Wagner C 254, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat de Bondsrepubliek Duitsland niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op haar rusten krachtens het EG-Verdrag en richtlijn 1999/66/EG⁽¹⁾ van de Commissie van 28 juni 1999 houdende voorschriften voor het overeenkomstig richtlijn 98/56/EG⁽²⁾ door de leverancier op te maken etiket of ander document, door niet binnen de gestelde termijn alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om deze richtlijn in nationaal recht om te zetten;
2. verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn is op 31 december 1999 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 164, blz. 76.

⁽²⁾ PB L 226, blz. 16.

Beroep, op 2 mei 2002 ingesteld door het Koninkrijk der Nederlanden tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-164/02)

(2002/C 156/16)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 2 mei 2002 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door het Koninkrijk der Nederlanden, vertegenwoordigd door H.G. Sevenster, als gemachtigde.

Verzoeker concludeert dat het den Hove behage:

1. Nietig te verklaren het Besluit van de Commissie van 15 februari 2002, kenmerk SG (2002) D/228533, betreffende Steunmaatregel nr. N 812/2001 (hierna: het Besluit, bijlage 1), voor zover de Commissie in deze beschikking de bijdragen aan havenautoriteiten verleend op grond van de Stimuleringsregeling verwerking baggerspecie aanmerkt als staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, EG⁽¹⁾.
2. De Commissie te veroordelen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten:

- Strijd met artikel 87 EG: De Nederlandse regering meent dat de Commissie ten onrechte stelt dat havenautoriteiten bij het beheer van waterwegen en bij onderhoud van de algemene infrastructuur in de havens als onderneming in de zin van artikel 87 lid 1 EG kunnen worden aangemerkt. Naar het oordeel van de Nederlandse regering moet het beheer van vaarwegen (waaronder baggeren) in dit verband als publieke taak worden beschouwd en niet als economische activiteit. Investerings in dat soort infrastructuur worden in normale omstandigheden door de Commissie beschouwd als algemene maatregelen, waarvoor de uitgaven gedragen worden door de staat in het kader van zijn verantwoordelijkheden op het gebied van het ontwerpen en ontwikkelen van een vervoerssysteem in het belang van het publiek in het algemeen, mits de infrastructuur overeenkomstig communautaire wetgeving de jure en de facto openstaat voor alle werkelijke of potentiële gebruikers.
- Strijd met het motiveringsbeginsel.
- Strijd met het vertrouwens- en het rechtszekerheidsbeginsel: De Commissie heeft in een aantal documenten haar opvattingen omtrent staatssteun in de havensector kenbaar gemaakt. Met deze documenten, verschillende beschikkingen, heeft de Commissie enerzijds een concretisering en verduidelijking gegeven van de verdragsbepalingen, onder meer, betreffende staatssteun op het gebied van havens, en anderzijds uitdrukking gegeven aan haar

opvattingen aangaande de toekomstige ontwikkelingen op het gebied van havens. Hiermee heeft de Commissie een gerechtvaardigd vertrouwen gewekt.

⁽¹⁾ hoewel verenigbaar met de gemeenschappelijke markt op grond van artikel 87 EG, lid 3, sub c, onder verwijzing naar punt 38 van de Kaderregeling inzake staatssteun voor het milieu (PB 2001, C 37, blz. 3).

Verzoek van het Tribunal Judicial da Comarca de Alcácer do Sal van 26 april 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Daniel Fernando Messejana Viegas en Companhia de Seguros Zurich, SA, en Mitsubishi Motors de Portugal, SA — Interveniente: CGU International Insurance plc — Agência Geral em Portugal

(Zaak C-166/02)

(2002/C 156/17)

Het Tribunal Judicial da Comarca de Alcácer do Sal heeft bij beschikking van 26 april 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 2 mei 2002, in het geding tussen Daniel Fernando Messejana Viegas en Companhia de Seguros Zurich, SA, en Mitsubishi Motors de Portugal, SA — Interveniente: CGU International Insurance plc — Agência Geral em Portugal — het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing.

Het Tribunal Judicial da Comarca de Alcácer do Sal verzoekt het Hof van Justitie een uitspraak te doen over de uitlegging van de Tweede Richtlijn 84/5/EEG⁽¹⁾ van de Raad van 30 december 1983 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven⁽²⁾, rekening houdende met het bepaalde in artikel 508 van de Código Civil (Portugees Burgerlijk Wetboek).

⁽¹⁾ PB L 8 van 11.01.1984, blz. 17.

⁽²⁾ Die naar mening van verzoeker voorziet in een minimumbedrag van verplichte dekking, zonder een onderscheid te maken of een afzonderlijk minimumbedrag vast te stellen voor risicoaansprakelijkheid, waardoor indien het ongeval zich in enig ander land van de Gemeenschap zou voordoen, de aansprakelijke een vergoeding zou moeten betalen tot de verplichte minimumdekking (thans 600 000 euro). De bij deze richtlijn opgelegde minimumdekking is met andere woorden een minimumgrens, wat betekent dat artikel 508 van het Burgerlijk Wetboek moet worden ingetrokken. Dit artikel stelt als maximaal toe te kennen schadevergoeding voor een slachtoffer van een verkeersongeval „het bedrag dat overeenkomt met het dubbele van het bedrag waarvoor beroep in tweede aanleg kan worden ingesteld” (namelijk 29 927,88 euro).

Hogere voorziening, op 3 mei 2002 ingesteld door Willy Rothley en 70 andere leden van het Europees Parlement tegen het arrest, op 26 februari 2002 in zaak T-17/00 tussen Willy Rothley en 70 andere leden van het Europees Parlement, enerzijds, en het Europees Parlement, ondersteund door de Raad van de Europese Unie, de Commissie van de Europese Gemeenschappen, het Koninkrijk der Nederlanden en de Franse Republiek, anderzijds, gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vijfde kamer)

(Zaak C-167/02 P)

(2002/C 156/18)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 3 mei 2002 hogere voorziening ingesteld door Willy Rothley en 70 andere leden van het Europees Parlement, vertegenwoordigd door H.-J. Rabe van het advocatenkantoor Nörr Stiefenhofer Lutz, Charlottenstraße 57 te D-10117 Berlijn, tegen het arrest, op 26 februari 2002 in zaak T-17/00 tussen Willy Rothley en 70 andere leden van het Europees Parlement, enerzijds, en het Europees Parlement, ondersteund door de Raad van de Europese Unie, de Commissie van de Europese Gemeenschappen, het Koninkrijk der Nederlanden en de Franse Republiek, anderzijds, gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vijfde kamer).

Rekwiranten concluderen dat het den Hove behage:

1. het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vijfde kamer) van 26 februari 2002⁽¹⁾ te vernietigen;
2. het besluit van het Europees Parlement van 18 november 1999 inzake wijziging van het reglement als gevolg van het Interinstitutioneel Akkoord van 25 mei 1999 betreffende de interne onderzoeken verricht door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF)⁽²⁾ nietig te verklaren voorzover het betrekking heeft op de leden van het Europees Parlement,
subsidiair,
de zaak voor afdoening naar het Gerecht van eerste aanleg te verwijzen,
3. het Europees Parlement (wederpartij in de hogere voorziening) te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

- Schending van artikel 230, vierde alinea, EG: In het bestreden arrest wordt ten onrechte vastgesteld dat rekwiranten in geen enkel volgens de rechtspraak van het Hof denkbaar opzicht individueel worden geraakt door het bestreden besluit. Het bestreden besluit van het Parlement gaat naar inhoud en werking verder dan de

zuiver interne organisatie van de werkzaamheden van het Parlement en heeft daardoor rechtstreekse werking voor de leden van het Parlement. Het gaat derhalve om een handeling die vatbaar is voor een beroep krachtens artikel 230, eerste alinea, EG, zoals ook het Gerecht in het bestreden arrest heeft geoordeeld. Deze werking volstaat voor de ontvankelijkheid van het beroep, zodat het in dergelijke gevallen irrelevant is, of de verzoeker individueel wordt geraakt.

Subsidiair: Rekwiranten worden, anders dan het Gerecht heeft geoordeeld, individueel geraakt omdat zij een besloten kring vormen waarvan de leden naar aantal en identiteit bekend zijn en vaststaan.

Het Gerecht heeft ten onrechte geoordeeld dat er in het onderhavige geval geen ruimte is voor toepassing van de rechtspraak volgens welke een beroep tot nietigverklaring van een algemene rechtsregel ontvankelijk is wanneer de auteur ervan op grond van een bepaling van hogere rang verplicht was rekening te houden met de bijzondere situatie van de verzoekers. De onderzoeksbevoegdheid van OLAF en de verplichting tot mededeling, duldend en samenwerking die het bestreden besluit de leden van het Parlement, hun medewerkers en de personeelsleden van het Parlement oplegt, vormen een blijvende ingreep in het recht op onafhankelijke en vrije uitoefening van het mandaat. Het samenstel van ingrijp- en handelingsbevoegdheden van OLAF schendt of ondermijnt de bij artikel 10 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten verleende bescherming van de immuniteit van de leden van het Parlement. Verder vormen het bestreden besluit en de daaruit voortvloeiende bevoegdheid van OLAF om onderzoeken te verrichten in het Parlement een blijvende ingreep in het onderzoeksrecht van de enquêtemissies; daardoor doen zijn afbreuk aan de rechten van de leden van het Parlement en inzonderheid aan die van rekwiranten.

- Schending van het beginsel van effectieve rechtsbescherming: Het Gerecht heeft niet onderzocht of zijn uitlegging van artikel 230, vierde alinea, EG rekwiranten een effectieve rechtsbescherming biedt, dan wel of, met name gelet op het criterium van het individueel geraakt zijn, een uitlegging moet worden gegeven die rekwiranten voldoende rechtsbescherming tegen het bestreden besluit biedt.

⁽¹⁾ Nog niet gepubliceerd in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

⁽²⁾ PB 1999, L 202, blz. 1.

Verzoek van het Østre Landsret van 1 mei 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Dansk Postordreforening en het Skatteministeriet

(Zaak C-169/02)

(2002/C 156/19)

Het Østre Landsret heeft bij beschikking van 1 mei 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 6 mei 2002, in het geding tussen Dansk Postordreforening en het Skatteministeriet, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moet artikel 13, A, lid 1, sub a, van de Zesde BTW-richtlijn (richtlijn 77/388/EEG⁽¹⁾ van de Raad) aldus worden uitgelegd dat:
 - i) een lidstaat het recht heeft BTW te heffen over de verzending door de openbare postdiensten van brieven en pakketten onder rembours aan particulieren, wanneer de lidstaat voor deze verzending het monopolie en de bezorgplicht ingevolge de nationale postwetgeving van de lidstaat heeft opgeheven, of
 - ii) is een lidstaat verplicht voor dergelijke verzendingen de heffing van BTW na te laten?
2. Indien hetzij vraag 1 i) hetzij vraag 1 ii) ondubbelzinnig bevestigend kan worden beantwoord, volgens welke criteria moet dan worden beslist in hoeverre een lidstaat onder de in vraag 1 i) beschreven omstandigheden het recht heeft om BTW te heffen over de verzending van brieven en pakketten onder rembours aan particulieren, dan wel de verplichting om de heffing van BTW over dergelijke verzendingen na te laten?

⁽¹⁾ van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag — PB L 145, blz. 1 en rectificatie PB L 149, blz. 26.

Hogere voorziening, op 7 mei 2002 ingesteld door Schlüsselverlag J.S. Moser Gesellschaft m.b.H., J. Wimmer Medien GmbH & Co KG, Styria Medien AG, Zeitungs- und Verlags-Gesellschaft m.b.H., Eugen Ruß Vorarlberger Zeitungsverlag und Druckerei Gesellschaft mbH, „Die Presse“ Verlags-Gesellschaft m.b.H. en „Salzburger Nachrichten“ Verlags-Gesellschaft m.b.H. & Co KG tegen de beschikking, op 11 maart 2002 in zaak T-3/02 tussen Schlüsselverlag J.S. Moser Gesellschaft m.b.H., J. Wimmer Medien GmbH & Co KG, Styria Medien AG, Zeitungs- und Verlags-Gesellschaft m.b.H., Eugen Ruß Vorarlberger Zeitungsverlag und Druckerei Gesellschaft mbH, „Die Presse“ Verlags-Gesellschaft m.b.H. en „Salzburger Nachrichten“ Verlags-Gesellschaft m.b.H. & Co KG en de Commissie van de Europese Gemeenschappen gegeven door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer)

(Zaak C-170/02 P)

(2002/C 156/20)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 7 mei 2002 hogere voorziening ingesteld door Schlüsselverlag J.S. Moser Gesellschaft m.b.H., J. Wimmer Medien GmbH & Co KG, Styria Medien AG, Zeitungs- und Verlags-Gesellschaft m.b.H., Eugen Ruß Vorarlberger Zeitungsverlag und Druckerei Gesellschaft mbH, „Die Presse“ Verlags-Gesellschaft m.b.H. en „Salzburger Nachrichten“ Verlags-Gesellschaft m.b.H. & Co KG, vertegenwoordigd door Michael Krüger, Rechtsadvocaat te Linz, tegen de beschikking, op 11 maart 2002 in zaak T-3/02 tussen Schlüsselverlag J.S. Moser Gesellschaft m.b.H., J. Wimmer Medien GmbH & Co KG, Styria Medien AG, Zeitungs- und Verlags-Gesellschaft m.b.H., Eugen Ruß Vorarlberger Zeitungsverlag und Druckerei Gesellschaft mbH, „Die Presse“ Verlags-Gesellschaft m.b.H. en „Salzburger Nachrichten“ Verlags-Gesellschaft m.b.H. & Co KG en de Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾ gegeven door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer).

Rekwiranten vorderen

- vernietiging van de bestreden beschikking en toewijzing van de vordering in eerste aanleg; subsidiair vernietiging van de bestreden beschikking en verwijzing van de zaak naar het Gerecht van eerste aanleg; in elk geval verwijzing van de Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten:

- Onvolledige vaststelling van de feiten

Het Gerecht heeft zijn beoordeling in rechte gebaseerd op de verklaring van de Commissie, dat de brieven van 12 juli 2001 en 3 september 2001 „de opvatting weergeven van het Directoraat Concentraties, en de Europese Commissie niet binden”, zonder evenwel de inhoud van die verklaring op te nemen in de vaststelling van de feiten.

- Onjuiste juridische beoordeling van de brief van de directeur van het Directoraat Concentraties van 7 november 2001.

De uitlegging van het Gerecht, dat de brief van 7 november 2001 als bezwarende handeling aan de Commissie kan worden toegerekend, omdat er daarbij in tegenstelling tot de twee vorige brieven geen sprake van is dat de Commissie er niet door is gebonden, lijkt willekeurig en druist in tegen het beginsel van goede trouw en derhalve tegen algemene beginselen van gemeenschapsrecht.

Bij een juiste juridische beoordeling had het Gerecht tot de conclusie moeten komen, dat de brief van het Directoraat Concentraties van 7 november 2001 niet aan de Commissie kan worden toegerekend, zodat weer sprake is van een verzuim.

(¹) Nog niet in het Publicatieblad verschenen.

Verzoek van het Belgisch Hof van Cassatie, van 29 april 2002, om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Robert Bourgard en het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen

(Zaak C-172/02)

(2002/C 156/21)

Het Belgisch Hof van Cassatie heeft bij beschikking van 29 april 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 10 mei 2002, in het geding tussen Robert Bourgard en het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Staat artikel 7, lid 1, sub a, van richtlijn 79/7/EEG (¹) van de Raad van 19 december 1978 toe dat een lidstaat die de pensioenleeftijd van mannelijke zelfstandigen op 65 jaar heeft gesteld en die van vrouwelijke zelfstandigen op 60 jaar, met als gevolg dat het ouderdomspensioen van mannelijke zelfstandigen wordt berekend op basis van een loopbaan die wordt gewogen aan de

hand van een breuk die als noemer het getal 45 heeft, terwijl deze noemer in het geval van een vrouwelijke zelfstandige 40 bedraagt, het pensioenbedrag van mannelijke zelfstandigen, die als enigen het recht hebben om in de periode van vijf jaar voorafgaand aan de normale pensioenleeftijd, vervroegd met ouderdomspensioen te gaan, met 5 % procent per jaar vervroeging te verlagen?

(¹) Richtlijn 79/7/EEG van de Raad, van 19.12.1978, betreffende de geleidelijke tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van de sociale zekerheid (PB L 6 van 10.01.1979 blz. 24).

Verzoek van Corte Suprema Di Cassazione Sezione Unite Civile van 17 januari 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Agenzia per le erogazioni in agricoltura — AGEA en Azienda Agricola Alessandro Fava & Carla Delledone

(Zaak C-177/02, C-178/02, C-179/02 en C-180/02)

(2002/C 156/22)

Corte Suprema Di Cassazione Sezione Unite Civile heeft bij beschikking van 17 januari 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 13 maart 2002, in het geding tussen Agenzia per le erogazioni in agricoltura — AGEA en Azienda Agricola Alessandro FAVA & Carla DELLEDONE, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Moeten artikel 1 van verordening (EEG) nr. 856/84 (¹) van 31 maart 1984 en de artikelen 1 tot en met 4 van verordening (EEG) nr. 3950/92 (²) van 28 december 1992 aldus worden uitgelegd dat heffingen op melk en zuivelproducten als administratieve sancties moeten worden aangemerkt, en moeten de producenten bijgevolg deze heffingen enkel betalen ingeval zij de toegewezen quota opzettelijk of uit nalatigheid hebben overschreden?

(¹) PB L 90, van 1.04.84, blz. 10.

(²) PB L 405, van 31.12.92, blz. 1.

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 24 april 2002

in zaak T-220/96: Elliniki Viomichania Oplon AE (EVO) tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾

(„Niet-contractuele aansprakelijkheid wegens onrechtmatige daad — Verordening (EEG) nr. 2340/90 — Handelsembargo tegen Irak — Met onteigening gelijk te stellen inbreuk — Causaal verband”)

(2002/C 156/23)

(Procestaal: Grieks)

In zaak T-220/96, Elliniki Viomichania Oplon AE (EVO), gevestigd te Athene (Griekenland), vertegenwoordigd door T. Fortsakis, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Raad van de Europese Unie (gemachtigde: S. Kyriakopoulou) en Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: M. Condou-Durande), betreffende een vordering tot vergoeding van de schade die verzoekster stelt te hebben geleden als gevolg van de vaststelling van verordening (EEG) nr. 2340/90 van de Raad van 8 augustus 1990 waarbij het handelsverkeer van de Gemeenschap betreffende Irak en Koeweit wordt verhinderd (PB L 213, blz. 1), heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: P. Mengozzi, kamerpresident, V. Tiili en R. M. Moura Ramos, rechters; griffier: J. Palacio González, administrateur, op 24 april 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verwijst verzoekster in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 54 van 22.02.1997.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 20 maart 2002

in zaak T-9/99: HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. KG en anderen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾

(Mededinging — Mededingingsregeling — Buizen voor afstandsverwarming — Artikel 85 EG-Verdrag (thans artikel 81 EG) — Boycot — Geldboete — Richtsnoeren voor berekening van geldboeten — Exceptie van onwettigheid — Geen terugwerkende kracht — Rechten van verdediging — Mededeling inzake samenwerking)

(2002/C 156/24)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-9/99, HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. KG, gevestigd te Rosenheim (Duitsland), HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH, Verwaltungsgesellschaft, gevestigd te Rosenheim, Isoplus Fernwärmetechnik Vertriebsgesellschaft mbH, gevestigd te Rosenheim, Isoplus Fernwärmetechnik Gesellschaft mbH, gevestigd te Hohenberg (Oostenrijk), Isoplus Fernwärmetechnik GmbH, gevestigd te Sondershausen (Duitsland), vertegenwoordigd door P. Krömer en F. Nusterer, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: W. Mölls en É. Gippini Fournier), betreffende, primair, een verzoek tot nietigverklaring van beschikking 1999/60/EG van de Commissie van 21 oktober 1998 inzake een procedure op grond van artikel 85 van het EG-Verdrag (IV/35.691/E-4 — Kartel voor voorgeïsoleerde buizen) (PB 1999, L 24, blz. 1), en, subsidiair, een verzoek tot vermindering van de bij deze beschikking aan verzoeksters opgelegde geldboete, heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: P. Mengozzi, kamerpresident, V. Tiili en R. M. Moura Ramos, rechters; griffier: J. Palacio González, administrateur, op 20 maart 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart de artikelen 3, sub d, en 5, sub d, van beschikking 1999/60/EG van de Commissie van 21 oktober 1998 inzake een procedure op grond van artikel 85 van het EG-Verdrag (IV/35.691/E-4 — Kartel voor voorgeïsoleerde buizen) nietig voorzover zij betrekking hebben op HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. KG en HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH, Verwaltungsgesellschaft.
- 2) Verwerpt het beroep voor het overige.
- 3) Verstaat dat verzoeksters hoofdelijk hun eigen kosten zullen dragen met inbegrip van de kosten die op de procedure in kort geding zijn gevallen, alsmede 80 % van de kosten van de Commissie, met inbegrip van de kosten die op de procedure in kort geding zijn gevallen.

- 4) Verstaat dat de Commissie 20 % van haar eigen kosten, met inbegrip van die welke op de procedure in kort geding zijn gevallen, zal dragen.

(¹) PB C 86 van 27.3.1999.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 20 maart 2002

in zaak T-15/99: Brugg Rohrsysteme GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen(¹)

(Mededinging — Mededingingsregeling — Buizen voor afstandsverwarming — Artikel 85 EG-Verdrag (thans artikel 81 EG) — Boycot — Geldboete — Richtsnoeren voor berekening van geldboeten — Geen terugwerkende kracht — Gewettigd vertrouwen)

(2002/C 156/25)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-15/99, Brugg Rohrsysteme GmbH, gevestigd te Wunstorf (Duitsland), vertegenwoordigd door T. Jestaedt, H.-C. Salger en M. Sura, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: W. Mölls en É. Gippini Fournier), betreffende, primair, een verzoek tot nietigverklaring van beschikking 1999/60/EG van de Commissie van 21 oktober 1998 inzake een procedure op grond van artikel 85 van het EG-Verdrag (IV/35.691/E-4 — Kartel voor voorgeïsoleerde buizen) (PB 1999, L 24, blz. 1), en, subsidiair, een verzoek tot vermindering van de bij deze beschikking aan verzoekster opgelegde geldboete, heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: P. Mengozzi, kamerpresident, V. Tiili en R. M. Moura Ramos, rechters; griffier: G. Herzig, administrateur, op 20 maart 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verwijst verzoekster in de kosten.

(¹) PB C 86 van 27.3.1999.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 20 maart 2002

in zaak T-16/99: Lögstör Rör (Deutschland) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen(¹)

(„Mededinging — Mededingingsregeling — Buizen voor afstandsverwarming — Artikel 85 EG-Verdrag (thans artikel 81 EG) — Boycot — Toegang tot dossier — Geldboete — Richtsnoeren voor berekening van geldboeten — Geen terugwerkende kracht — Gewettigd vertrouwen”)

(2002/C 156/26)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-16/99, Lögstör Rör (Deutschland) GmbH, gevestigd te Fulda (Duitsland), vertegenwoordigd door H.-J. Hellmann en T. Nägele, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: W. Mölls en E. Gippini Fournier), betreffende, primair, een verzoek tot nietigverklaring van beschikking 1999/60/EG van de Commissie van 21 oktober 1998 inzake een procedure op grond van artikel 85 van het EG-Verdrag (IV/35.691/E-4 — Kartel voor voorgeïsoleerde buizen) (PB 1999, L 24, blz. 1), en, subsidiair, een verzoek tot vermindering van de bij deze beschikking aan verzoekster opgelegde geldboete, heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: P. Mengozzi, kamerpresident, V. Tiili en R. M. Moura Ramos, rechters; griffier: B. Pastor, hoofdadministrateur, op 20 maart 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verwijst verzoekster in de kosten.

(¹) PB C 86 van 27.3.1999.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 20 maart 2002

in zaak T-21/99: Dansk Rørindustri A/S tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾*(Mededinging — Mededingingsregeling — Buizen voor afstandsverwarming — Artikel 85 EG-Verdrag (thans artikel 81 EG) — Boycot — Geldboete — Richtsnoeren voor berekening van geldboeten)*

(2002/C 156/27)

(Procestaal: Deens)

In zaak T-21/99, Dansk Rørindustri A/S, gevestigd te Fredericia (Denemarken), vertegenwoordigd door K. Dyekjær-Hansen, K. Høegh en C. Karhula Lauridsen, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: É. Gippini Fournier en H. C. Støvlbæk), betreffende een verzoek tot nietigverklaring van artikel 1 van beschikking 1999/60/EG van de Commissie van 21 oktober 1998 inzake een procedure op grond van artikel 85 van het EG-Verdrag (IV/35.691/E-4 — Kartel voor voorgeïsoleerde buizen) (PB 1999, L 24, blz. 1), en een verzoek tot vermindering van de bij deze beschikking aan verzoekster opgelegde geldboete, heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: P. Mengozzi, kamerpresident, V. Tiili en R. M. Moura Ramos, rechters; griffier: J. Palacio González, administrateur, op 20 maart 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart artikel 1 van beschikking 1999/60/EG van de Commissie van 21 oktober 1998 inzake een procedure op grond van artikel 85 van het EG-Verdrag (IV/35.691/E-4 — Kartel voor voorgeïsoleerde buizen) nietig, voorzover hierbij is vastgesteld dat verzoekster artikel 85, lid 1, van het Verdrag heeft geschonden door in de periode van april tot augustus 1994 aan de in dit artikel bedoelde inbreuk deel te nemen.
- 2) Verwerpt het beroep voor het overige.
- 3) Verstaat dat verzoekster haar eigen kosten en 90 % van de kosten van de Commissie zal dragen.
- 4) Verstaat dat de Commissie 10 % van haar eigen kosten zal dragen.

⁽¹⁾ PB C 100 van 10.4.1999.**ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG**

van 7 maart 2002

in zaak T-95/99: Satellimages TV 5 SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾*(„Beroep tot nietigverklaring — Mededinging — Klacht — Brief van de Commissie aan klager — Voorbereidende handeling — Niet-ontvankelijkheid”)*

(2002/C 156/28)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-95/99, Satellimages TV 5 SA, gevestigd te Parijs (Frankrijk), vertegenwoordigd door E. Marissens, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, ondersteund door Franse Republiek (gemachtigde: aanvankelijk K. Rispal-Bellanger, vervolgens G. de Bergues en F. Million), tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: B. Doherty en K. Wiedner), ondersteund door Deutsche Telekom Ag, gevestigd te Bonn (Duitsland), vertegenwoordigd door F. Roitzsch en K. Quack, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, betreffende een verzoek tot nietigverklaring van het beweerde besluit van de Commissie van 15 februari 1999 betreffende verzoeksters klacht op grond van artikel 86 EG-Verdrag (thans artikel 82 EG) (IV/36.968 — Satellimages TV 5-Deutsche Telekom), heeft het Gerecht (Tweede kamer), samengesteld als volgt: R. M. Moura Ramos, kamerpresident, J. Pirrung en A. W. H. Meij, rechters; griffier: H. Jung, op 7 maart 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart het beroep niet-ontvankelijk.
- 2) Verstaat dat verzoekster haar eigen kosten en die van de Commissie zal dragen.
- 3) Verstaat dat alle interveniënten hun eigen kosten zullen dragen.

⁽¹⁾ PB C 188 van 3.7.1999.

ARREST VAN HET GERECHT**van 6 maart 2002**

in de zaken T-127/99, T-129/99 en T-148/99: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾

(„Staatssteun — Begrip staatssteun — Belastingmaatregelen — Selectief karakter — Rechtvaardiging door aard of opzet van belastingstelsel — Verenigbaarheid van steunmaatregel met gemeenschappelijke markt”)

(2002/C 156/29)

(Procestaal: Spaans)

In de gevoegde zaken T-127/99, T-129/99 en T-148/99, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, vertegenwoordigd door A. Creus Carreras en B. Uriarte Valiente, advocaten, T-129/99, Comunidad Autónoma del País Vasco, Gasteizko Industria Lurra, SA, gevestigd te Vitória (Spanje), vertegenwoordigd door F. Pombo García, E. Garayar Gutiérrez en J. Alonso Berberena, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, en T-148/99, Daewoo Electronics Manufacturing España, SA, gevestigd te Vitória, vertegenwoordigd door A. Creus Carreras en B. Uriarte Valiente, advocaten, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden :F. Santaolalla, G. Rozet en G. Valero Jordana), ondersteund door Asociación Nacional de Fabricantes de Electrodomésticos de Línea Blanca (ANFEL), gevestigd te Madrid, vertegenwoordigd door M. Muñiz en M. Cortés Muleiro, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, en door Conseil européen de la construction d'appareils domestiques (CECED), vertegenwoordigd door A. González Martínez, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, betreffende een beroep tot nietigverklaring van beschikking 1999/718/EG van de Commissie van 24 februari 1999 betreffende steunmaatregelen van Spanje ten gunste van Daewoo Electronics Manufacturing España SA (Demesa) (PB L 292, blz. 1), Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer — uitgebreid), samengesteld als volgt: J. Azizi, kamerpresident, K. Lenaerts, V. Tiili, R. M. Moura Ramos en M. Jaeger, rechters, griffier: J. Plingers, administrateur, op 6 maart 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart het beroep in zaak T-129/99 niet-ontvankelijk, voorzover het strekt tot nietigverklaring van artikel 1, sub d en e, van beschikking 1999/718/EG van de Commissie van 24 februari 1999 betreffende steunmaatregelen van Spanje ten gunste van Daewoo Electronics Manufacturing España SA (Demesa), en van artikel 2, lid 1, sub b, van deze beschikking.
- 2) Verklaart in de zaken T-129/99 en T-148/99 artikel 1, sub a, van beschikking 1999/718 nietig.
- 3) Verklaart in de zaken T-129/99 en T-148/99 artikel 1, sub b, van beschikking 1999/718 nietig.

- 4) Verklaart in de zaken T-129/99 en T-148/99 artikel 1, sub c, van beschikking 1999/718 nietig, voorzover daarbij van de in het kader van de Ekimensteunregeling voor subsidiëring in aanmerking komende kosten installaties ten belope van 1 803 036,31 euro worden afgetrokken.
- 5) Verklaart in de zaken T-127/99 en T-148/99 artikel 1, sub e, van beschikking 1999/718 nietig.
- 6) Verklaart in de zaken T-129/99 en T-148/99 artikel 2, lid 1, sub a, van beschikking 1999/718 nietig, voorzover daarin wordt verwezen naar artikel 1, sub a en b, van deze beschikking, en voorzover daarbij het Koninkrijk Spanje wordt gelast, de steun betreffende het nietigverklaarde deel van artikel 1, sub c, van deze beschikking van Demesa terug te vorderen.
- 7) Verklaart in de zaken T-127/99 en T-148/99 artikel 2, lid 1, sub b, van beschikking 1999/718 nietig, voorzover daarin wordt verwezen naar artikel 1, sub e, van deze beschikking.
- 8) Verwerpt de beroepen voor het overige.
- 9) Verstaat dat elke partij en interveniënten hun eigen kosten zullen dragen.

⁽¹⁾ PB C 226 van 7.8.1999 en C 299 van 16.10.1999.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG**van 6 maart 2002**

in zaak T-168/99: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾

(„Staatssteun — Besluit tot inleiding van procedure van artikel 88, lid 2, EG — Bevel tot opschorting van betaling van gestelde steun”)

(2002/C 156/30)

(Procestaal: Spaans)

In zaak T-168/99, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, vertegenwoordigd door A. Creus Carreras, advocaat, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: F. Santaolalla, G. Rozet en G. Valero Jordana), betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 31 maart 1999 waarbij de procedure van artikel 88, lid 2, EG werd ingeleid ter zake van de steun die de Spaanse autoriteiten aan Ramondín en Ramondín Cápsulas SA hebben verleend, en de Spaanse autoriteiten werd gelast de betaling van die steun op te schorten (PB C 194, blz. 18), heeft

het Gerecht (Derde kamer — uitgebreid), samengesteld als volgt: J. Azizi, kamerpresident, K. Lenaerts, V. Tiili, R. M. Moura Ramos en M. Jaeger, rechters; griffier: J. Plingers, administrateur, op 6 maart 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Op het beroep behoeft niet te worden beslist.
- 2) Verzoeker wordt in de kosten verwezen.

(¹) PB C 281 van 2.10.1999.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 7 maart 2002

in zaak T-212/99: Intervet International BV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„Verordening (EEG) nr. 2377/90 — Diergeneesmiddelen — Verzoek „altrenogest” op te nemen op de lijst van stoffen waarvoor een voorlopige maximumwaarde voor residuen kan worden vastgesteld — Advies van het Comité voor geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik (CGD) — Beroep tot nietigverklaring — Niet-ontvankelijkheid — Beroep wegens nalaten — Standpuntbepaling die nalaten beëindigt — Afdoening zonder beslissing”)

(2002/C 156/31)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-212/99, Intervet International BV, voorheen Hoechst Roussel Vet GmbH, gevestigd te Boxmeer (Nederland), vertegenwoordigd door D. Waelbroek en D. Brinckman, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: T. Christoforou, H. Stolvlbaek en F. Ruggeri-Laderchi), betreffende, primair, een verzoek tot nietigverklaring van de vermeende beschikking van de Commissie tot afwijzing van verzoeksters verzoek om de stof „altrenogest” op te nemen in bijlage III van verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad van 26 juni 1990 houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong (PB L 224, blz. 1) en, subsidiair, een verzoek tot vaststelling dat de Commissie onwettig heeft gehandeld door geen ontwerp van de met het oog op deze opnemering te nemen maatregelen op te stellen en niet de in artikel 8 van deze verordening bedoelde procedure aan te volgen, heeft het Gerecht (Tweede kamer), samengesteld als volgt: R. M. Moura Ramos, kamerpresident, J. Pirrung en A. W. H. Meij, rechters; griffier: H. Jung, op 7 maart 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart de vordering tot nietigverklaring niet-ontvankelijk.

- 2) Verstaat dat geen uitspraak behoeft te worden gedaan over de vordering wegens nalaten.
- 3) Verwijst de Commissie in haar eigen kosten en in de helft van de kosten van verzoekster.

(¹) PB C 352 van 4.12.1999.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 28 februari 2002

in de gevoegde zaken T-227/99 en T-134/00: Kvaerner Warnow Werft GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„Staatssteun — Scheepsbouw — Voormalige DDR — Richtlijnen 90/684/EEG en 92/68/EEG — Capaciteitsplafond — Op non-actief stellen van lid van Commissie — Verkiezing van lid van Commissie in Europees Parlement”)

(2002/C 156/32)

(Procestaal: Duits)

In de gevoegde zaken T-227/99 en T-134/00, Kvaerner Warnow Werft GmbH, gevestigd te Rostock-Warnemünde (Duitsland), vertegenwoordigd door M. Schütte, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: K.-D. Borchardt), betreffende een verzoek tot nietigverklaring van beschikking 1999/675/EG van de Commissie van 8 juli 1999, zoals gewijzigd, en van beschikking 2000/336/EG van de Commissie van 15 februari 2000, betreffende de steunmaatregelen van de Bondsrepubliek Duitsland ten behoeve van Kvaerner Warnow Werft GmbH (respectievelijk PB L 274, blz. 23 en PB L 120, blz. 12), heeft het Gerecht (Vierde kamer — uitgebreid), samengesteld als volgt: P. Mengozzi, kamerpresident, R. García-Valdecasas, V. Tiili, R. M. Moura Ramos en J. D. Cooke, rechters; griffier: D. Christensen, administrateur, op 28 februari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart nietig beschikking 1999/675/EG van de Commissie van 8 juli 1999 betreffende de steunmaatregel van de Bondsrepubliek Duitsland ten gunste van Kvaerner Warnow Werft GmbH, zoals gewijzigd bij beschikking 2000/416/EG van de Commissie van 29 maart 2000 betreffende de steunmaatregelen van Duitsland ten behoeve van Kvaerner Warnow Werft GmbH (1999), en beschikking 2000/336/EG van de Commissie van 15 februari 2000 betreffende de steunmaatregelen van de Bondsrepubliek Duitsland ten behoeve van Kvaerner Warnow Werft GmbH.

2) *Verwijst de Commissie in de kosten.*

(¹) PB C 6 van 8.1.2000 en C 211 van 22.7.2000.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 6 maart 2002

in de gevoegde zaken T-92/00 en T-103/00: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„Staatssteun — Begrip staatssteun — Belastingmaatregelen — Selectief karakter — Rechtvaardiging door aard of opzet van belastingstelsel — Misbruik van bevoegdheid”)

(2002/C 156/33)

(Proceestaal: Spaans)

In de gevoegde zaken T-92/00, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, vertegenwoordigd door A. Creus Carreras en B. Uriarte Valiente, advocaten, en T-103/00, Ramondín, SA, gevestigd te Lognoño (Spanje), Ramondín Cápsulas, SA, gevestigd te Laguardia (Spanje), vertegenwoordigd door J. Lazcano-Iturburu, advocaat, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: F. Santaolalla, G. Rozet, en G. Valero Jordana), betreffende een beroep tot nietigverklaring van beschikking 2000/795/EG van de Commissie van 22 december 1999 inzake de steun die door Spanje aan Ramondín SA en Ramondín Capsulas SA is verleend (PB 2000, L 318, blz. 36), het Gerecht (Derde kamer — uitgebreid), samengesteld als volgt: J. Azizi, kamerpresident, K. Lenaerts, V. Tiili, R. M. Moura Ramos en M. Jaeger, rechters; griffier: J. Plingers, administrateur, op 6 maart 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Verwerpt de beroepen.*
- 2) *Verstaat dat verzoekers hun eigen kosten en die van de Commissie zullen dragen.*

(¹) PB C 163 van 10.6.2000.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 26 februari 2002

in zaak T-169/00: Esedra SPRL tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„Overheidsopdracht voor dienstverlening — Beheer van kinderdagverblijf — Non-discriminatiebeginsel — Aankondiging van opdracht — Bestek — Motivering van nietgunning — Misbruik van bevoegdheid”)

(2002/C 156/34)

(Proceestaal: Frans)

In zaak T-169/00, Esedra BVBA, gevestigd te Brussel (België), vertegenwoordigd door G. Vandersanden, É. Gillet en L. Levi, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: X. Lewis en L. Parpala, vervolgens H. van Lier en L. Parpala), betreffende, enerzijds, een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie, bij brief van 31 mei 2000 aan verzoekster meegedeeld, om de overheidsopdracht 99/52/IX.D.I niet aan verzoekster te gunnen, en van het besluit van de Commissie, bij brief van 9 juni 2000 aan verzoekster meegedeeld, om deze opdracht te gunnen aan een groep Italiaanse ondernemingen, vertegenwoordigd door Centro Studi Antonio Manieri Srl, en, anderzijds, een beroep tot vergoeding van de schade die verzoekster door deze besluiten zou hebben geleden, heeft het Gerecht (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: P. Lindh, kamerpresident, R. García-Valdecasas en J. D. Cooke, rechters; griffier: B. Pastor, administrateur, op 26 februari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Het beroep wordt afgewezen.*
- 2) *Verzoekster wordt verwezen in haar eigen kosten en in de kosten van de Commissie, daaronder begrepen de kosten die op het kort geding zijn gevallen.*

(¹) PB C 259 van 9.9.2000.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 11 januari 2002

in zaak T-174/00, **Biret International SA tegen Raad van de Europese Unie**⁽¹⁾*(Stoffen met hormonale werking — Richtlijn 88/146/EEG — Beroep tot schadevergoeding — Verjaring)*

(2002/C 156/35)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-174/00, Biret International SA, in faillissement, gevestigd te Parijs, in de onderhavige procedure vertegenwoordigd door M. de Thoré, curator, en door S. Rodrigues, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Raad van de Europese Unie (gemachtigden: J. Carbery et F. P. Ruggeri Laderchi), ondersteund door Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: T. Christoforou en A. Bordes), betreffende een beroep tot schadevergoeding krachtens de artikelen 178 EG-Verdrag (thans artikel 235 CE) en 215, tweede alinea, EG-Verdrag (thans artikel 288, tweede alinea, CE), strekkende tot vergoeding van de schade die verzoekster zou hebben geleden door het verbod op invoer in de Gemeenschap van met bepaalde hormonen behandeld rundvlees, heeft het Gerecht (Eerste kamer), samengesteld als volgt: B. Vesterdorf, president, N. J. Forwood en H. Legal, rechters; griffier: J. Palacio González, administrateur, op 11 januari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart het beroep ten dele niet-ontvankelijk en voor het overige ongegrond.
- 2) Verwijst verzoekster in haar eigen kosten en in die van de Raad. Verstaat dat de Commissie haar eigen kosten zal dragen.

⁽¹⁾ PB C 285 van 7.10.00.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 11 januari 2002

in zaak T-210/00, **Etablissements Biret et Cie. SA tegen Raad van de Europese Unie**⁽¹⁾*(Stoffen met hormonale werking — Richtlijn 88/146/EEG — Beroep tot schadevergoeding — Verjaring)*

(2002/C 156/36)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-210/00, Etablissements Biret et Cie. SA, gevestigd te Parijs, vertegenwoordigd door S. Rodrigues, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Raad van de Europese Unie (gemachtigden: J. Carbery et F. P. Ruggeri Laderchi), ondersteund door Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: T. Christoforou en A. Bordes), betreffende een beroep tot schadevergoeding krachtens de artikelen 178 EG-Verdrag (thans artikel 235 CE) en 215, tweede alinea, EG-Verdrag (thans artikel 288, tweede alinea, CE), strekkende tot vergoeding van de schade die verzoekster zou hebben geleden door de faillietverklaring van haar dochtermaatschappij Biret International SA als gevolg van het verbod op invoer in de Gemeenschap van met bepaalde hormonen behandeld rundvlees, heeft het Gerecht (Eerste kamer), samengesteld als volgt: B. Vesterdorf, president, N. J. Forwood en H. Legal, rechters; griffier: J. Palacio González, administrateur, op 11 januari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart het beroep ten dele niet-ontvankelijk en voor het overige ongegrond.
- 2) Verwijst verzoekster in haar eigen kosten en in die van de Raad. Verstaat dat de Commissie haar eigen kosten zal dragen.

⁽¹⁾ PB C 302 van 21.10.00.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 30 januari 2002

in zaak T-212/00: Nuove Industrie Molisane Srl tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾*(Steunmaatregelen van staten — Beschikking waarbij
steunmaatregel verenigbaar met de gemeenschappelijke
markt wordt verklaard — Beroep tot nietigverklaring —
Begunstigde onderneming — Procesbelang — Niet-ontvan-
kelijkheid)*

(2002/C 156/37)

(Procestaal: Italiaans)

In zaak T-212/00, Nuove Industrie Molisane Srl, gevestigd te Sesto Campano (Italië), vertegenwoordigd door I. Van Bael en F. Di Gianni, advocaten, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: V. Di Bucci, A. Abate en G. B. Conte), betreffende een beroep tot gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking SG(2000)D/103923 van de Commissie van 30 mei 2000 betreffende de goedkeuring van een steunmaatregel van de staat van 29 176,69 miljoen ITL ten gunste van de vennootschap Nuove Industrie Molisane, voor de uitvoering van een investering te Sesto Campano (Molise, Italië), heeft het Gerecht (Eerste kamer — uitgebreid), samengesteld als volgt: B. Vesterdorf, president, M. Vilaras, J. Pirrung, A. W. H. Meij en N. J. Forwood, rechters; griffier: J. Palacio González, administrateur, op 30 januari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart het beroep niet-ontvankelijk.
- 2) Verwijst verzoekster in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 302 van 21.10.2000.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 5 maart 2002

in zaak T-241/00: Azienda Agricola „Le Canne” Srl tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾*(„Landbouw — Vermindering van communautaire financiële
bijstand — Motiveringsplicht”)*

(2002/C 156/38)

(Procestaal: Italiaans)

In zaak T-241/00, Azienda Agricola „Le Canne” Srl, gevestigd te Porto Viro (Italië), vertegenwoordigd door G. Carraro, F. Mazzonetto en G. Arends, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: E. de March, L. Visaggio, en A. Dal Ferro), betreffende een beroep tot nietigverklaring van beschikking C(2000) 1754 van 11 juli 2000 van de Commissie, houdende verlaging van de in het kader van project I/16/90/02 verleende communautaire financiële bijstand, alsmede een vordering tot schadevergoeding, heeft het Gerecht (Eerste kamer), samengesteld als volgt: B. Vesterdorf, president, N. J. Forwood en H. Legal, rechters; griffier: J. Palacio González, administrateur, op 5 maart 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart beschikking C(2000) 1754 van 11 juli 2000 nietig.
- 2) Verwerpt het beroep voor het overige.
- 3) Verwijst de Commissie in de kosten, daaronder begrepen de kosten die op het kort geding zijn gevallen.

⁽¹⁾ PB C 355 van 9.12.2000.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 17 april 2002

in zaak T-325/00: Elke Sada tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾*(Ambtenaren — Tijdelijk functionaris — Werkloosheidsuitkering — Weigering)*

(2002/C 156/39)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-325/00, Elke Sada, voormalige tijdelijk functionaris van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Besozzo (Italië), vertegenwoordigd door H.-J. Rüber, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: C. Berardis-Kayser en B. Wägenbaur), betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 20 december 1999 houdende weigering om verzoekster krachtens artikel 28 bis van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen een werkloosheidsuitkering toe te kennen, heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: M. Vilaras, president, V. Tiili en P. Mengozzi, rechters; griffier: D. Christensen, administrateur, op 17 april 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen.

⁽¹⁾ PB C 372 van 23.12.2000.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 20 maart 2002

in zaak T-355/00: DaimlerChrysler AG tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)⁽¹⁾*(„Gemeenschapsmerk — Woordcombinatie TELE AID — Absolute weigeringsgronden — Artikel 7, lid 1, sub b en c, van verordening (EG) nr. 40/94”)*

(2002/C 156/40)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-355/00, DaimlerChrysler AG, gevestigd te Stuttgart (Duitsland), vertegenwoordigd door S. Völker, advocaat, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (gemachtigden: A. von Mühlendahl en D. Schennen), betreffende een beroep tegen de beslissing van de derde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 12 september 2000 (zaak R 142/2000-3) inzake de inschrijving van de woordcombinatie TELE AID als gemeenschapsmerk, heeft het Gerecht (Tweede kamer — uitgebreid), samengesteld als volgt: R. M. Moura Ramos, kamerpresident, V. Tiili, J. Pirrung, P. Mengozzi en A. W. H. Meij, rechters; griffier: H. Jung, op 20 maart 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Vernietigt de beslissing van de derde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 12 september 2000 (zaak R 142/2000-3) voor de volgende categorieën waren en diensten:
 - „elektrische en elektronische apparaten voor de overbrenging van spraak en gegevens; stationaire en mobiele zend-, transmissie-, relais- en ontvangapparaten; gegevensverwerkende apparatuur en bijbehorende onderdelen; navigatieapparaten” van klasse 9;
 - „exploitatie van een communicatienetwerk” van klasse 38;
 - „verzamelen, registreren, bewerken en uitgeven van informatie” van klasse 42.
- 2) Verwerpt het beroep voor het overige.
- 3) Verstaat dat verzoekster haar eigen kosten en de helft van de kosten van verweerder zal dragen. Verweerder zal de andere helft van zijn eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 28 van 27.1.2001.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG**van 23 april 2002****in zaak T-372/00: Mario Campolargo tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾****(Ambtenaren — Aanwervingsprocedures — Toepassing van artikel 29, lid 1, Statuut — Aanwerving van tijdelijk functionaris — Intrekking van administratieve handeling)**

(2002/C 156/41)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-372/00, Mario Campolargo, tijdelijk functionaris van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Kraainem (België), vertegenwoordigd door C. Mourato, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: J. Currall en D. Waelbroeck), betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 15 februari 2000 waarbij verzoekers tewerkstelling in het ambt van hoofd van eenheid XIII.G 2 ongedaan is gemaakt, heeft het Gerecht (Eerste kamer), samengesteld als volgt: B. Vesterdorf, president, N. J. Forwood en H. Legal, rechters; griffier: J. Plingers, administrateur, op 23 april 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart nietig het besluit van de Commissie van 15 februari 2000 waarbij de tewerkstelling van M. Campolargo in het ambt van hoofd van eenheid XIII.G 2 ongedaan is gemaakt.
- 2) Verwijst de Commissie in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 45 van 10.2.2001.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG**van 16 april 2002****in zaak T-51/01: Joachim Fronia tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾****(Ambtenaren — Reorganisatie van administratieve structuur van de Commissie — Nieuwe tewerkstelling van voormalig hoofd van eenheid als raadadviseur ad personam)**

(2002/C 156/42)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-51/01, Joachim Fronia, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Overijse (België), vertegenwoordigd door J.-N. Louis en V. Peere, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: F. Clotuche-Duvieusart), betreffende een beroep tot nietigverklaring van de besluiten waarbij verzoeker bij de reorganisatie van de administratieve structuur van de Commissie niet als waarnemend hoofd van een eenheid is gehandhaafd, maar is tewerkgesteld als raadadviseur ad personam, heeft het Gerecht (Tweede kamer), samengesteld als volgt: R. M. Moura-Ramos, president, J. Pirrung en A. W. H. Meij, rechters; griffier: J. Plingers, administrateur, op 16 april 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen.

⁽¹⁾ PB C 186 van 30.6.2001.

**BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE
AANLEG**

van 22 maart 2002

in zaak T-143/93, K. Schumacher tegen Raad van de
Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeen-
schappen⁽¹⁾

*(„Beroep tot schadevergoeding — Niet-contractuele aanspra-
kelijkheid — Melk — Producenten die verbintenissen tot
niet-levering of omschakeling zijn aangegaan — Niet-voort-
zetting van geding door rechtverkrijgenden — Afdoening
zonder beslissing”)*

(2002/C 156/43)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-143/93, K. Schumacher, woonachtig te Kiel (Duits-
land), vertegenwoordigd door C. Paulsen en P. Paulsen, advoca-
ten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Raad
van de Europese Unie (gemachtigden: A. Brautigam en
A.-M. Colaert) en Commissie van de Europese Gemeenschap-
pen (gemachtigden: D. Booß, M. Niejahr, H.-J. Rabe en
M. Núñez-Müller), betreffende een verzoek om vergoeding
krachtens de artikelen 178 en 215, tweede alinea, EG-Verdrag
(thans artikelen 235 EG en 288, tweede alinea, EG) van de
schade die verzoekster heeft geleden doordat zij geen melk
heeft kunnen produceren ingevolge verordening (EEG) nr. 857/
84 van de Raad van 31 maart 1984 houdende algemene
voorschriften voor de toepassing van de in artikel 5 quater van
verordening (EEG) nr. 804/68 bedoelde heffing in de sector
melk en zuivelproducten (PB L 90, blz. 13), zoals aangevuld
bij verordening (EEG) nr. 1371/84 van de Commissie van
16 mei 1984 (PB L 132, blz. 11), heeft het Gerecht (Tweede
kamer — uitgebreid), samengesteld als volgt: R. M. Moura
Ramos, president, V. Tiili, J. Pirrung, P. Mengozzi en
A. W. H. Meij, rechters; griffier: H. Jung, op 22 maart 2002
een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Op het beroep hoeft niet te worden beslist.
2. Elk der partijen zal haar eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 146 van 5.6.1991.

**BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE
AANLEG**

van 24 januari 2002

in zaak T-38/95 DEP, Group Origny SA tegen Commissie
van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾

(„Begroting van kosten”)

(2002/C 156/44)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-38/95 DEP, Groupe Origny SA, gevestigd te Parijs
(Frankrijk), vertegenwoordigd door X. de Roux, advocaat,
domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie
van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: R. Lyal),
betreffende een verzoek om begroting van de kosten die
verweerster aan een verzoekster heeft te vergoeden naar
aanleiding van het arrest van Gerecht van 15 maart 2000,
Cimenteries CBR e.a./Commissie (T-25/95, T-26/95, T-30/
95—T-32/95, T-34/95—T-39/95, T-42/95—T-46/95, T-48/
95, T-50/95—T-65/95, T-68/95—T-71/95, T-87/95, T-88/
95, T-103/95 en T-104/95, Jurispr. blz. II-491), heeft het
Gerecht (Derde kamer — uitgebreid), samengesteld als volgt:
M. Jaeger, president, R. García-Valdecasas, K. Lenaerts, P. Lindh
en J. Azizi, rechters; griffier: B. Pastor, hoofdadministrateur, op
24 januari 2002 een beschikking gegeven waarvan het dictum
luidt als volgt:

*Het bedrag van de door verzoekster in zaak T-38/95 invorderbare
kosten wordt vastgesteld op 106 714,31 euro (700 000 FRF).*

⁽¹⁾ PB C 119 van 13.5.1995.

BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG**van 10 januari 2002****in zaak T-80/97 DEP, Starway SA tegen Raad van de Europese Unie⁽¹⁾****(„Begroting van kosten”)**

(2002/C 156/45)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-80/97 DEP, Starway SA, gevestigd te Luynes (Frankrijk), vertegenwoordigd door J.-F. Bellis en P. De Baere, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Raad van de Europese Unie (gemachtigden: A. Tanca en S. Marquardt), ondersteund door Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: V. Kreuzschitz en S. Meany), betreffende een verzoek om begroting van de door verweerster aan verzoekster naar aanleiding van het arrest van het Gerecht van 26 september 2000, Starway/Raad (T-80/97, Jurispr. blz. II-3099), te vergoeden kosten, heeft het Gerecht (Derde kamer — uitgebreid), samengesteld als volgt: M. Jaeger, president, R. García-Valdecasas, K. Lenaerts, P. Lindh, en J. Azizi, rechters; griffier: H. Jung, op 10 januari 2002 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

Het totaal van de door de Raad aan verzoekster in zaak T-80/97 te vergoeden kosten wordt vastgesteld op 58 031,87 euro.

⁽¹⁾ PB C 212 van 12.7.1997.

BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG**van 9 april 2002****in zaak T-353/99, N.V. Calberson Belgium tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾****(„Beroep tot nietigverklaring — Invoer van televisietoestellen uit Turkije — Afdoening zonder beslissing”)**

(2002/C 156/46)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak T-353/99, N.V. Calberson Belgium, vertegenwoordigd door L. Gheysen, advocaat, domicilie gekozen hebbende te

Luxemburg, ondersteund door het Koninkrijk der Nederlanden (gemachtigden: A. Fierstra en J. van Bakel), tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: R. Tricot en J. Stuyck), betreffende een beroep tot nietigverklaring van de beschikkingen C(1999)2140 def. (Rec 8/98) en C(1999)2143 def. (Rec 9/98) van de Commissie van 19 juli 1999, waarin is vastgesteld dat, enerzijds, moest worden overgegaan tot navordering en, anderzijds, niet moest worden overgegaan tot kwijtschelding van de rechten voor de invoer van televisietoestellen uit Turkije, heeft het Gerecht (Derde kamer), samengesteld als volgt: M. Jaeger, kamerpresident, K. Lenaerts en J. Azizi, rechters; griffier: H. Jung, op 9 april 2002 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Op dit beroep behoeft niet te worden beslist.
2. De Commissie zal alle kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 79 van 18.3.2000.

BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG**van 14 januari 2002****in zaak T-84/01, Association contre l'heure d'été (ACHE) tegen Europees Parlement en Raad van de Europese Unie⁽¹⁾****(„Beroep tot nietigverklaring — Richtlijn 2000/84/EG — Zomertijd — Actieve legitimatie — Vereniging — Niet-ontvankelijkheid”)**

(2002/C 156/47)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-84/01, Association contre l'heure d'été (ACHE), voorheen Association contre l'horaire d'été (ACHE), gevestigd te Marly-le-Roy (Frankrijk), vertegenwoordigd door C. Lepage, advocaat, tegen Europees Parlement (gemachtigden: C. Pennera en M. Gómez-Leal) en Raad van de Europese Unie (gemachtigden: A. Lopes Sabino), betreffende een verzoek om nietigverklaring van richtlijn 2000/84/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 januari 2001 betreffende de zomertijd (PB L 31, blz. 21), heeft het Gerecht (Tweede kamer), samengesteld als volgt: R. M. Moura Ramos, president, J. Pirrung en A. W. H. Meij, rechters; griffier: H. Jung, op 14 januari 2002 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*
2. *Verzoekster wordt in de kosten verwezen.*

(¹) PB C 86 van 27.3.1999.

**BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN
HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG**

van 20 december 2001

**in zaak T-213/01 R, Österreichische Postsparkasse AG
tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen**

**(Kort geding — Mededinging — Toegang tot documenten —
Ontvankelijkheid — Spoedeisendheid — Belangenafweging)**

(2002/C 156/48)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-213/01 R, Österreichische Postsparkasse AG, gevestigd te Wenen, vertegenwoordigd door M. Klusmann, F. Wiemer en A. Reidlinger, advocaten, tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: S. Rating), betreffende een verzoek, primair tot schorsing van de tenuitvoerlegging van beschikking COMP/D-1/36.571 van 9 augustus 2001, subsidiair tot gelasting van de Commissie om van de mededeling van punten van bezwaar van 10 september 1999 en de aanvullende mededeling van punten van bezwaar van 21 november 2000 in zaak COMP/36.571, geen kennis te geven aan de Freiheitliche Partei Österreichs, heeft de president van het Gerecht op 20 december 2001 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Het verzoek in kort geding worden afgewezen.*
- 2) *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

**BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN
HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG**

van 20 december 2001

**in zaak T-214/01 R, Bank für Arbeit und Wirtschaft AG
tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen**

**(Kort geding — Mededinging — Toegang tot documenten
— Ontvankelijkheid — Spoedeisendheid — Afweging van
belangen)**

(2002/C 156/49)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-214/01 R, Bank für Arbeit und Wirtschaft AG, gevestigd te Wenen, vertegenwoordigd door H. J. Niemeyer, advocaat, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: S. Rating), betreffende primair een verzoek tot opschorting van de tenuitvoerlegging van beschikking COMP/D-1/36.571 van 25 juli 2001 en subsidiair een verzoek om de Commissie te gelasten de mededeling van punten van bezwaar van 10 september 1999 en de aanvullende mededeling van punten van bezwaar van 21 november 2000 in zaak COMP/36.571 niet mee te delen aan de Freiheitliche Partei Österreichs, heeft de president van het Gerecht op 20 december 2001 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.*
2. *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

**BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE
AANLEG**

van 21 maart 2002

**in zaak T-218/01, Laboratoire Monique Rémy SAS tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)**

**(Beroep tot nietigverklaring — Termijnen — Kennelijke
niet-ontvankelijkheid)**

(2002/C 156/50)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-218/01, Laboratoire Monique Rémy SAS, gevestigd te Grasse (Frankrijk), vertegenwoordigd door J.-F. Pupel, advocaat, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(gemachtigde: A. Bordes), betreffende een beroep tot nietigverklaring van beschikking C(2001) 1380 van de Commissie van 2 juli 2001 houdende intrekking van de eerder aan verzoekster toegekende financiële steun van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, afdeling „Oriëntatie”, heeft het Gerecht (Eerste kamer), samengesteld als volgt: B. Vesterdorf, president, N. J. Forwood en H. Legal, rechters; griffier: H. Jung, op 21 maart 2002 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Het beroep wordt kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.*
2. *Verzoekster zal haar eigen kosten alsmede de kosten van verweerster dragen.*

(¹) PB C 317 van 10.11.01.

BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 11 maart 2002

in zaak T-3/02, Schlüsselverlag J. S. Moser GmbH en andere tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„Controle op concentraties — Beroep wegens nalaten — Standpuntbepaling — Kennelijke niet-ontvankelijkheid”)

(2002/C 156/51)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-3/02, Schlüsselverlag J. C. Moser GmbH, gevestigd te Innsbruck (Oostenrijk), J. Wimmer Medien GmbH & Co. KG, gevestigd te Linz (Oostenrijk), Styria Medien AG, gevestigd te Graz (Oostenrijk), Zeitungs- und Verlags-Gesellschaft mbH, gevestigd te Bregenz (Oostenrijk), Eugen Ruß Vorarlberger Zeitungsverlag und Druckerei GmbH, gevestigd te Schwarzach (Oostenrijk), „Die Presse” Verlags-Gesellschaft mbH, gevestigd te Wenen, „Salzburger Nachrichten” Verlags-Gesellschaft mbH en Co. KG, gevestigd te Salzburg (Oostenrijk), alle vertegenwoordigd door M. Krüger, advocaat, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: K. Wiedner), betreffende een beroep strekkende tot vaststelling dat verweerster ten onrechte heeft nagelaten een beschikking te geven over de verenigbaarheid van een concentratie met de gemeenschappelijke markt, heeft het Gerecht (Derde kamer), samengesteld als volgt: M. Jaeger, president, K. Lenaerts en J. Azizi, rechters; griffier: H. Jung, op 11 maart 2002 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Het beroep wordt kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.*
2. *Verzoeksters worden in de kosten verwezen.*

(¹) PB C 84 van 6.4.2002.

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 18 maart 2002

in zaak T-21/02 R, G. Atzeni en anderen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Kort geding — Staatssteun- Beroepstermijn — Ontvankelijkheid beroep in hoofdzaak)

(2002/C 156/52)

(Procestaal: Italiaans)

In zaak T-21/02 R, G. Atzeni, woonachtig te Serdiana (Italië), en 77 anderen, vertegenwoordigd door G. Dore en F. Ciulli, advocaten, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: D. Triantafyllou), betreffende een verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van beschikking 97/612/EG van de Commissie van 16 april 1997 betreffende door de regio Sardinië (Italië) verleende steun in de landbouwsector (PB L 248, blz. 27), heeft de president van het Gerecht op 18 maart 2002 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.*
- 2) *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

Beroep, op 14 maart 2002 ingesteld door Classen Holding KG tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt

(Zaak T-71/02)

(2002/C 156/53)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 14 maart 2002 beroep ingesteld tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt door Classen Holding KG, vertegenwoordigd door S. von Petersdorff-Campen van Rospatt Osten Pross Rechtsanwälte, te Düsseldorf (Duitsland).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- te vernietigen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau van 14 december 2001 (zaak R 0810/1999-2) waarvan de kennisgeving op 14 januari 2002 werd ontvangen;
- het BHIM te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk:	International Paper Company
Betrokken gemeenschapsmerk:	woordmerk „Beckett Expression” — aanvraagnr. 93880 voor bepaalde waren van klasse 16
Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure:	Classen Holding KG
Oppositiemerk of -teken:	woordmerk „Expression” voor bepaalde waren van klasse 16
Beslissing oppositie-afdeling:	afwijzing van de oppositie
Beslissing kamer van beroep:	niet-ontvankelijkverklaring van het beroep en afwijzing van het verzoek om herstel in de vorige toestand
Middelen:	onjuiste uitlegging van artikel 78 van verordening nr. 40/94 van de Raad — schending van verzoeksters recht op een eerlijk proces

Beroep, op 19 maart 2002 ingesteld door Tetra Laval BV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-80/02)

(2002/C 156/54)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 19 maart 2002 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Tetra Laval BV, vertegenwoordigd door Alexandre Vandencastele en Denis Waelbroeck (Liedekerke Siméon Wessing Houthoff), Andreas Weitbrecht (Latham & Watkins) en Sven Völcker (Wilmer Cutler & Pickering), advocaten te Brussel (België).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de bestreden beschikking in haar geheel nietig te verklaren;
- de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten:

Verzoekster is vooral actief in de kartonverpakking. Zij beoogde een concentratie met een andere onderneming, Sidel, die vooral werkzaam is op het gebied van (polyester) verpakkingsmachines. De Commissie verklaarde die concentratie onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt en de EER-Overeenkomst. Verzoekster heeft beroep ingesteld tot nietigverklaring van die beschikking (zaak T-5/02; PB C 68, blz. 19).

Thans betwist verzoekster de beschikking van de Commissie waarbij zij wordt verplicht Sidel te verkopen, als maatregel om weer een daadwerkelijke mededinging tot stand te brengen in de zin van artikel 8, lid 4, van verordening nr. 4064/89⁽¹⁾ van de Raad (concentratieverordening).

Verzoekster stelt in de eerste plaats dat de bestreden beschikking geen rechtsgrondslag heeft, daar zij een rechtstreeks gevolg is van de eerdere beschikking waarbij de concentratie onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt is verklaard. Nu die beschikking volgens verzoekster zelf nietig is, kan zij niet als rechtsgrondslag dienen voor de thans bestreden beschikking. Verzoekster verwijst in dat verband naar haar middelen en argumenten in haar verzoekschrift in zaak T-5/02.

Verzoekster stelt verder, dat artikel 8, lid 4, van de concentratieverordening, die de rechtsgrondslag vormt van de beschikking, slechts van toepassing is wanneer een concentratie heeft plaatsgevonden. In casu heeft volgens verzoekster evenwel geen enkele vorm van concentratie plaatsgehad.

In de derde plaats stelt verzoekster dat de modaliteiten voor de verkoop het gemeenschapsrecht schenden. Volgens verzoekster zijn zij onevenredig en gaan zij de bevoegdheden van de Commissie op grond van artikel 8, lid 4, van de concentratieverordening te buiten.

Ten slotte stelt verzoekster dat de Commissie haar procedurele rechten niet in acht heeft genomen, daar de Commissie verzoeksters recht om te worden gehoord niet heeft geëerbiedigd en is uitgegaan van gegevens die niet aan verzoekster zijn verstrekt.

(¹) Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad van 21 december 1989 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen (PB L 395 van 30 december 1989, blz. 1; herpublicering in PB L 257 van 21 september 1990, blz. 13).

Beroep, op 20 maart 2002 ingesteld door Check Point Software Limited tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt

(Zaak T-89/02)

(2002/C 156/55)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 20 maart 2002 beroep ingesteld tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt door Check Point Software Limited, vertegenwoordigd door G. Farrington van Farrington & Co Solicitors, te Reading (Verenigd Koninkrijk).

Verzoekster concludeert dat het Gerecht behage:

- te vernietigen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt van 7 januari 2002; en
- verweerder te gelasten de aanvraag naar de onderzoeksafdeling terug te wijzen voor een nieuw onderzoek van gemeenschapsmerkaanvraag nr. 1744168 (Secureclient)

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: Secureclient

Waren of diensten: „Software ter bescherming van systemen tegen toegang door onbevoegden” van internationale klasse 9

Voor de kamer van beroep aangevochten beslissing: weigering van de inschrijving door de onderzoeker

Middelen: schending van artikel 7, lid 1, sub b en c, van verordening nr. 40/94

Beroep, op 28 maart 2002 ingesteld door Klausner Nordic Timber GmbH & Co. KG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-91/02)

(2002/C 156/56)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 28 maart 2002 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Klausner Nordic Timber GmbH & Co. KG, gevestigd te Wismar (Duitsland), vertegenwoordigd door D. O. Reich, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het Gerecht behage:

- de beschikking van de Commissie van 15 januari 2002 betreffende de steun van Duitsland aan Klausner Nordic Timber GmbH & Co. KG nietig te verklaren;
- verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten:

Verzoekster is beherend vennoot van Klausner Nordic Timber GmbH, die is opgericht in 1997 en in die in 1998 in Wismar een zagerij heeft gebouwd. Bij de bestreden beschikking verklaarde de Commissie de steun die de Bondsrepubliek Duitsland aan verzoekster heeft verleend voor de bouw en de uitbreiding van de zagerij onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

Verzoekster stelt allereerst, dat de borg voor 15,21 miljoen euro, met een steunelement van 0,5 %, als de minimis-steun moet worden beschouwd, zodat een terugvorderingsbeschikking van de Commissie uitgesloten is. De Commissie heeft dan ook artikel 87 EG verkeerd toegepast door geen rekening te houden met verordening (EG) nr. 69/2001⁽¹⁾ en de mededeling over de minimis-steun.

Verder stelt verzoekster, dat de Commissie de artikelen 87 en 88 EG en het Duitse Investitionszulagengesetz verkeerd heeft toegepast. Het Investitionszulagengesetz van 1999, dat voorziet in fiscale investeringssteun voor de verwerving en productie van kapitaalgoederen en gebouwen door bedrijven in de nieuwe deelstaten, is door de Commissie in zijn geheel goedgekeurd. Aan de voorwaarden van die wet is voldaan, zodat de investeringssteun aan verzoekster rechtmatig is. De beschikking van de Commissie, volgens welke de investeringssteun aan verzoekster slechts ten belope van 10 % mag worden verleend, is derhalve onwettig.

Verder stelt verzoekster, dat de beschikking indruist tegen het verbod van venire contra factum proprium en tegen het gemeenschapsrechtelijke beginsel van bescherming van het gewettigd vertrouwen. De Commissie heeft bovendien ten onrechte geen rekening gehouden met de de facto-steunintensiteit en heeft verordening (EG) nr. 659/1999⁽²⁾ en artikel 253 EG geschonden. Ten slotte heeft zij de artikelen 87, 88 en 253 EG geschonden door haar formalistische en onjuiste beoordeling van Klausner Nordic Timber als een grote onderneming.

(1) Verordening (EG) nr. 69/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op de minimis-steun (PB L 10, blz. 30).

(2) Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel [88] van het EG-Verdrag (PB L 83, blz. 1).

Beroep, op 27 maart 2002 ingesteld door Hugo Boss AG tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt

(Zaak T-94/02)

(2002/C 156/57)

(Proceestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 27 maart 2002 beroep ingesteld tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt door Hugo Boss AG, vertegenwoordigd door E. Baud van Latham & Watkins, te Parijs (Frankrijk). Andere partij voor de kamer van beroep: Delta Protipos Biomichania Galaktos S.A.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- te vernietigen de bestreden beslissing van de vierde kamer van beroep van 12 december 2001 in zaak R 53/2001-4;
- te gelasten dat de aanvraag voor de inschrijving van BOSS als gemeenschapsmerk voor roomijs (aanvraagnr. 331462) wordt afgewezen;
- het BHIM te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: Delta Protipos Biomichania Galaktos S.A.

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „BOSS” voor bepaalde waren van de klassen 29, 30, 31, 32 en 33

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: Hugo Boss AG

Oppositiemerk of -teken: Duitse inschrijving van het woordmerk „BOSS” voor bepaalde waren van de klassen 3, 9, 14, 18, 24 en 25 en de daaropvolgende internationale inschrijving van dit merk alsmede de internationale inschrijving van het woordmerk „BOSS” voor bepaalde waren van de klassen 29, 30, 31, 32 en 33 en de internationale inschrijving van het woordmerk „BOSS HUGO BOSS” voor dezelfde waren

Beslissing oppositie-afdeling: afwijzing van de oppositie

Beslissing kamer van beroep: verwerping van het door Hugo Boss AG ingestelde beroep

Middelen: schending van artikel 8, lid 5, van verordening nr. 40/94 van de Raad. ⁽¹⁾ Volgens verzoekster doet het merk afbreuk aan de reputatie van het oudere merk en maakt dit een ongerechtvaardigd voordeel voor Delta uit

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 11, blz. 1).

Beroep, op 5 april 2002 ingesteld door Ineos NV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-99/02)

(2002/C 156/58)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 5 april 2002 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Ineos NV, vertegenwoordigd door J. Ellison, M. Clough QC en M. Hall van het kantoor Ashurst Morris Crisp te Brussel.

Verzoekster concludeert dat het Gerecht behage:

- de beschikking van de Commissie in zaak nr. COMP/M.2533-BP/E.ON in haar geheel en/of voor zover het de markt voor de levering van ruwe ethyleen betreft, krachtens artikel 230 EG nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster is een afnemer van ruwe ethyleen uit het ARG+ pijpleidingnet in België, Nederland en West Duitsland.

Verzoekster komt op tegen de beschikking waarin de Commissie een transactie waarbij BP samen met E.ON, de controle over Veba Oel zouden verkrijgen, onder bepaalde voorwaarden verenigbaar met de gemeenschappelijke markt en de EER overeenkomst verklaart. Deze voorwaarden waren nodig omdat de transactie aanzienlijke mededingingsproblemen veroorzaakte op de ARG+ ethyleen markt. Vooral bestond het gevaar van een gezamenlijke machtspositie van BP/Veba Oel en Shell/DEA (zaak nr. COMP/M. 2389-Shell/DEA⁽¹⁾). Deze zaken werden door de Commissie tegelijk behandeld.

Volgens verzoekster heeft de Commissie klaarblijkelijke beoordelingsfouten en juridische fouten gemaakt met haar conclusie, dat voldoende toezeggingen zijn gedaan om de mededingingsproblemen te verhelpen en ze heeft daarmee de artikelen 2, lid 2 en 8, lid 2 van de fusieverordening geschonden.⁽²⁾

In de bestreden beschikking heeft de Commissie Shell en DEA de verplichting opgelegd om producenten van ethyleen tot op zekere hoogte toegang te verlenen tot de terminals van Shell. Deze maatregel berust volgens verzoeker op een beoordelingsfout. Verzoekster betoogt dat deze verplichting onduidelijk is geformuleerd ten aanzien van de eenheden aan wie toegang moet worden verleend. Daardoor kan deze maatregel onwerkzaam worden wanneer toegang wordt verleend aan eenheden die volgens verzoekster daarvoor niet in aanmerking komen. De maatregel is bovendien in tijd beperkt, terwijl de situatie na verstrijken van die termijn niet zal zijn gewijzigd. Voorts beweert verzoekster dat de hoeveelheid ethyleen die op deze wijze op de ARG+ markt zal worden gebracht onvoldoende is om de mededingingsbeperkingen als gevolg van de transactie te verhelpen.

De Commissie heeft ook een juridische fout begaan omdat derden op de markt geen bescherming genieten totdat de maatregelen in de Shell/DEA zaak en in de BP/E.ON zaak van kracht worden. De in elke zaak opgelegde maatregelen zijn alleen werkzaam wanneer de maatregelen in de andere zaak ook van kracht zijn. De door Shell/DEA te nemen maatregelen zullen echter pas na 1 januari 2003 of nog later ingaan. Daardoor zal de gezamenlijke machtspositie volgens verzoekster aan geen enkele beperking onderhevig zijn tot op het moment dat alle maatregelen zijn ingegaan. Intussen voorziet de bestreden beschikking niet in een voorlopige bescherming voor derden.

Verzoekster stelt bovendien, dat de onjuiste beoordelingen en de juridische fouten van de Commissie ten aanzien van de maatregel in de BP/E.ON zaak nog een reden opleveren voor nietigverklaring van de bestreden beschikking in de onderhavige zaak, omdat beide zaken nauw met elkaar verband houden. In de BP/E.ON zaak overwoog de Commissie dat de toezegging om het gezamenlijke aandelenbezit in BP en Veba Oel met twee derde van de aandelen te verminderen, een vrije toegang tegen redelijke prijzen voor het gebruik van het ARG pijpleidingnet zou bewerkstelligen.

Verzoekster betoogt dat de maatregelen in de BP/E.ON zaak geen mogelijkheid geven om te controleren hoe de toekomstige aandeelhouders zich zullen gedragen ten aanzien van de toekomstige strategie van de onderneming, en dat er dus geen waarborg is dat deze maatregel het ARG pijpleidingnet weer zal terugbrengen tot de status van gemeenschappelijke aanvoerlijn. Voorts verklaart verzoekster dat voor de overdracht van een aandeel de unanieme goedkeuring van alle andere aandeelhouders nodig is, hetgeen een onvolspelbaar element van de maatregel vormt. Verzoekster betoogt ook dat de Commissie een juridische fout heeft gemaakt, omdat de maatregel geen voorlopige oplossing biedt voor het probleem van ontbrekende

toegang en hoge transportkosten voor het pijpleidingnet zolang de aandelen niet zijn afgestoten. Volgens verzoekster blijft de maatregel in de Shell/DEA zaak zonder uitwerking zolang dit probleem niet is verholpen. Volgens verzoekster is de toezegging van BP/E.ON, dat zij geen gebruik zal maken van haar stemrecht om enige speciale voornemens te blokkeren in afwachting van de verkoop van de af te stoten aandelen, niet afdoende en blijft het onduidelijk wat er in sommige situaties moet gebeuren. Verzoekster beweert daarom dat deze toezegging geen enkele voorlopige oplossing biedt.

- (1) Bij de transactie die de Commissie in deze zaak heeft onderzocht, zou BP samen met E.ON controle verkrijgen over Veba Oel. De beschikking in zaak nr. COMP/M. 2533-BP/E.ON is door verzoekster eveneens aangevochten in zaak T-101/02.
- (2) Verordening (EEG) Nr. 4064/89 van de Raad van 21 december 1989 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen (PB L395, 30/12/1989 blz. 1; text opnieuw gepubliceerd in PB L 257, 21/09/1990, blz. 13).

Beroep, op 5 april 2002 ingesteld door EVC International N.V. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-100/02)

(2002/C 156/59)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 5 april 2002 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door EVC International N.V., vertegenwoordigd door J. Ellison, M. Clough QC en M. Hall van het kantoor Ashurst Morris Crisp te Brussel.

Verzoekster concludeert dat het Gerecht behage:

- de beschikking van de Commissie in zaak nr. COMP/M.2533-BP/E.ON in haar geheel en/of voor zover het de markt voor de levering van ruwe ethyleen betreft, krachtens artikel 230 EG nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster is een afnemer van „merchant ethylene” uit het ARG+ pijpleidingnet.

Verzoekster komt op tegen de beschikking waarin de Commissie een transactie waarbij BP samen met E.ON, de controle over Veba Oel zouden verkrijgen, onder bepaalde voorwaarden verenigbaar met de gemeenschappelijke markt en de EER overeenkomst verklaart. Deze voorwaarden waren nodig omdat de transactie aanzienlijke mededingingsproblemen veroorzaakte op de ARG+ ethyleen markt. Vooral bestond het gevaar van een gezamenlijke machtspositie van BP/Veba Oel en Shell/DEA (zaak nr. COMP/M. 2389-Shell/DEA⁽¹⁾). Deze zaken werden door de Commissie tegelijk behandeld.

Volgens verzoekster heeft deze beschikking een belangrijk effect op de markt voor ARG+ ruwe ethyleen. Daar is een duidelijke prijsbinding tussen deze markt en de markten voor ruwe ethyleen buiten de ARG+, waar verzoekster actief is.

De middelen en argumenten in deze zaak zijn dezelfde als in zaak T-99/02.

- (1) Bij de transactie die de Commissie in deze zaak heeft onderzocht, zou BP samen met E.ON controle verkrijgen over Veba Oel. De beschikking in zaak nr. COMP/M. 2533-BP/E.ON is door verzoekster eveneens aangevochten in zaak T-102/02.

Beroep, op 5 april 2002 ingesteld door Ineos NV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-101/02)

(2002/C 156/60)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 5 april 2002 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door Ineos NV, vertegenwoordigd door J. Ellison, M. Clough QC en M. Hall van het kantoor Ashurst Morris Crisp te Brussel.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beschikking van de Commissie in zaak nr. COMP/M.2533-BP/E.ON in haar geheel en/of voor zover het de markt voor de levering van ruwe ethyleen betreft, krachtens artikel 230 EG nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten:

Verzoekster is een afnemer van ruwe ethyleen uit het ARG+ pijpleidingnet in België, Nederland en West Duitsland.

Verzoekster komt op tegen de beschikking waarin de Commissie een transactie waarbij BP samen met E.ON, de controle over Veba Oel zouden verkrijgen, onder bepaalde voorwaarden verenigbaar met de gemeenschappelijke markt en de EER overeenkomst verklaart. Deze voorwaarden waren nodig omdat de transactie aanzienlijke mededingingsproblemen veroorzaakte op de ARG+ ethyleen markt. Vooral bestond het gevaar van een gezamenlijke machtspositie van BP/Veba Oel en Shell/DEA (zaak nr. COMP/M. 2389-Shell/DEA⁽¹⁾).

De beschikking in de BP/E.ON zaak is nauw verwant met de beschikking in de Shell/DEA zaak. Beide zaken werden gelijktijdig behandeld en de in elke zaak opgelegde maatregelen zijn alleen werkzaam indien de maatregelen in de andere zaak eveneens van kracht zijn. Daarom voert verzoekster dezelfde argumenten aan als in zaak T-99/02.

⁽¹⁾ Bij de transactie die de Commissie in deze zaak heeft onderzocht, zou Deutsche Shell de exclusieve controle verkrijgen over de onderneming DEA Mineraloel. De beschikking in zaak nr. COMP/M. 2389-Shell/DEA wordt door verzoekster eveneens aangevochten in zaak T-99/02.

Beroep, op 5 april 2002 ingesteld door EVC International N.V. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-102/02)

(2002/C 156/61)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 5 april 2002 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door EVC International N.V., vertegenwoordigd door J. Ellison, M. Clough QC en M. Hall van het kantoor Ashurst Morris Crisp te Brussel.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beschikking van de Commissie in zaak nr. COMP/M.2533-BP/E.ON in haar geheel en/of voor zover het de markt voor de levering van ruwe ethyleen betreft, krachtens artikel 230 EG nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster is een afnemer van ruwe ethyleen uit het ARG+ pijpleidingnet in België, Nederland en West Duitsland.

Verzoekster komt op tegen de beschikking waarin de Commissie een transactie waarbij BP samen met E.ON, de controle over Veba Oel zouden verkrijgen, onder bepaalde voorwaarden verenigbaar met de gemeenschappelijke markt en de EER overeenkomst verklaart. Deze voorwaarden waren nodig omdat de transactie aanzienlijke mededingingsproblemen veroorzaakte op de ARG+ ethyleen markt. Vooral bestond het gevaar van een gezamenlijke machtspositie van BP/Veba Oel en Shell/DEA (zaak nr. COMP/M. 2389-Shell/DEA⁽¹⁾).

De beschikking in de BP/E.ON zaak is nauw verwant met de beschikking in de Shell/DEA zaak. Beide zaken werden gelijktijdig behandeld en de in elke zaak opgelegde maatregelen zijn alleen werkzaam indien de maatregelen in de andere zaak eveneens van kracht zijn. Daarom voert verzoekster dezelfde

middelen en argumenten aan als in zaak T-100/02, die op hun beurt dezelfde zijn als in zaak T-99/02.

(¹) Bij de transactie die de Commissie in deze zaak heeft onderzocht, zou Deutsche Shell de exclusieve controle verkrijgen over de onderneming DEA Mineraloel. De beschikking in zaak nr. COMP/M. 2389-Shell/DEA door verzoekster eveneens aangevochten in zaak T-99/02.

Beroep, op 5 april 2002 ingesteld door Ineos Phenol GmbH & Co KG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-103/02)

(2002/C 156/62)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 5 april 2002 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Ineos Phenol GmbH & Co KG, vertegenwoordigd door J. Ellison, M. Clough QC en M. Hall van het kantoor Ashurst Morris Crisp te Brussel.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beschikking van de Commissie in zaak nr. COMP/M.2533-BP/E.ON voorzover impliciet betrekking hebbend op ruwe cumeen, krachtens artikel 230 EG nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten:

Verzoekster is een belangrijke afnemer van het petrochemisch product cumeen van BP en Veba Oel AG.

Verzoekster komt op tegen de beschikking waarin de Commissie een transactie waarbij BP samen met E.ON, de controle over Veba Oel zouden verkrijgen, onder bepaalde voorwaarden verenigbaar met de gemeenschappelijke markt en de EER overeenkomst verklaart. De reden waarom zij beroep heeft ingesteld houdt verband met het verzuim van de Commissie om in de beschikking rekening te houden met mededingingsproblemen die worden veroorzaakt door de combinatie van BP en Veba Oel, voorzover het gaat om hun bevoorrading met cumeen.

De bestreden beschikking bevat volgens verzoekster een aantal beoordelingsfouten en juridische fouten. Ten eerste heeft de Commissie ten onrechte aangenomen dat de handelsaanvoer van cumeen naar een van verzoeksters productieinstallaties een afzonderlijke economische markt vormt. Ten tweede heeft de Commissie niet onderzocht of een machtspositie op deze markt zou ontstaan en niet geconcludeerd dat een machtspositie was ontstaan. Subsidiar heeft de Commissie geen ruimere relevante markt afgebakend voor de verkoop van cumeen en het ontstaan van een machtspositie op die markt niet geanalyseerd.

Verzoekster stelt eveneens inbreuk op een wezenlijk vormvereiste, misbruik van bevoegdheid en schending van het beginsel van goed bestuur. Volgens verzoekster had de Commissie informatie bij derden moeten inwinnen met betrekking tot de verkoop van cumeen door BP en Veba Oel.

Tenslotte stelt verzoekster een ontoereikende motivering van de bestreden beschikking, omdat de Commissie de levering van cumeen door BP en Veba Oel niet heeft geanalyseerd en niet is ingegaan op de in dit beroep aan de orde gestelde punten.

Beroep, op 8 april 2002 ingesteld door SFT Gondrand Frères tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-104/02)

(2002/C 156/63)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 8 april 2002 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door SFT Gondrand Frères, gevestigd te Parijs, vertegenwoordigd door Mireille Famchon, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- beschikking (REM 06/01) van 14 januari 2002 nietig te verklaren en de door SFT Gondrand Frères gevraagde kwijtschelding van antidumpingrechten gegrond te verklaren.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster is erkend douane-expediteur. In 1997 heeft zij drie ladingen oplossingen van ureum en ammoniumnitraat van oorsprong uit Polen ingeklaard. Bij het indienen van de douaneaangiften verzocht verzoekster om toekenning van de vrijstelling van het antidumpingrecht, die voor de importen van dit product geldt wanneer het afkomstig is uit Polen. Naar aanleiding van een controle was de Franse douane van oordeel, dat het antidumpingrecht had moeten worden toegepast, waarop zij verzoekster om betaling van de douaneschuld verzocht.

Verzoekster heeft vervolgens kwijtschelding van de antidumpingrechten en de desbetreffende BTW gevraagd. Dit verzoek is door de Franse autoriteit voorgelegd aan de Commissie, die de kwijtschelding heeft geweigerd. In de onderhavige zaak vecht verzoekster deze laatste beslissing aan.

Volgens verzoekster zijn geen antidumpingrechten verschuldigd overeenkomstig verordening (EG) nr. 3319/94⁽¹⁾. De waar is door de Poolse vennootschap, Zakłady Azotowe Pulawy, rechtstreeks gefactureerd aan een vennootschap naar Frans recht, Evertrade. De prijs van de waar lag bovendien boven de minimuminvoerprijs. In dat geval is de onderwerping van de waar aan antidumpingrechten ongegrond.

Volgens verzoekster was kwijtschelding van de rechten bovendien gerechtvaardigd op grond van een bijzondere omstandigheid. De betrokken regeling heeft tot doel, te verhinderen dat de dumpingmaatregelen worden ontdoken door het creëren van invoercircuits waarbij in derde landen gevestigde vennootschappen als tussenpersoon optreden. Dit doel is in acht genomen, aangezien de eerste koper van de Poolse exporteur een Franse vennootschap is. Bovendien levert de betrokken regelgeving uitleggingsproblemen op. De Franse autoriteiten hebben dezelfde uitlegging gevolgd als verzoekster. Het verzuim is zuiver formeel en heeft geen reële gevolgen gehad voor de goede werking van het douanestelsel.

Tot slot wijst verzoekster erop, dat haar geen kunstgreep noch een klaarblijkelijke nalatigheid kan worden verweten.

- (¹) Verordening (EG) nr. 3319/94 van de Raad van 22 december 1994 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op de invoer van oplossingen van ureum en ammoniumnitraat van oorsprong uit Bulgarije en Polen, uitgevoerd door firma's die niet vrijgesteld zijn van het antidumpingrecht, en tot definitieve inning van het voorlopige recht (PB L 350, van 31.12.1994, blz. 20).

Beroep, op 15 april 2002 ingesteld door Grupo El Prado-Cervera S. L. tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt

(Zaak T-117/02)

(2002/C 156/64)

(Procestaal: Spaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 15 april 2002 beroep ingesteld tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt door Grupo El Prado-Cervera S. L., te Valencia (Spanje), vertegenwoordigd door P. Koch Moreno, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- te verklaren dat de beslissing van 12 februari 2002 van de eerste kamer van beroep van het BHIM artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 inzake het gemeenschapsmerk schendt door de afwijzing van de oppositie tegen de aanvraag voor het gemeenschapsmerk Chufafit (nr. 1.021.229) voor klassen 29 en 31, en deze beslissing te vernietigen;
- te verklaren dat er verwarringsgevaar bestaat tussen het aangevraagde gemeenschapsmerk Chufafit (nr. 1.021.229) voor klassen 29 en 31, en het Spaanse merk Chufi (nr. 1.778.419) voor waren van klasse 29 en het Spaanse beeldmerk Chufi (nr. 2.063.328) voor waren van klasse 31;
- de aanvraag om het gemeenschapsmerk Chufafit (nr. 1.021.229) voor klassen 29 en 31 af te wijzen;
- ten slotte verweerder en, in voorkomend geval, interveniënt te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk:	D. J. Debuschewits
Betrokken gemeenschapsmerk:	Chufafit — aanvraagnr. 1021229 — aanvraag voor waren van de klassen 29 en 31
Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure:	verzoekster
Oppositiemerk of -teken:	Spaans merk Chufi voor waren van klassen 29 en Spaans woord- en beeldmerk Chufi, dat een bijzondere onderscheidingskracht heeft, voor waren van klasse 31
Beslissing oppositie-afdeling:	afwijzing van de oppositie
Beslissing kamer van beroep:	verwerping van het beroep tegen de beslissing van de oppositieafdeling
Middelen:	onjuiste toepassing van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 inzake het gemeenschapsmerk

Beroep, op 17 april 2002 ingesteld door Sunrider Corporation tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-124/02)

(2002/C 156/65)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 17 april 2002 beroep ingesteld tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) door Sunrider Corporation, te Torrance (Verenigde Staten van Amerika), vertegenwoordigd door A. Kockläuner, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- beslissing R 386/2000-2 van de tweede kamer van beroep van 17 januari 2002 te vernietigen voorzover verzoekster werd verwezen in de eigen kosten van de oppositie- en beroepsprocedure en de gevorderde terugbetaling van de beroepstaks niet werd gelast;
- het Bureau te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster diende bij het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt een aanvraag om het woordmerk „Vitataste” in voor waren van de klassen 5 en 29 (aanvraagnr. 156463). Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn stelde daartegen oppositie in. Deze oppositie was gebaseerd op de Duitse merken „Vitakraft” en „VITA” voor waren van klasse 5.

Naar aanleiding van een particuliere minnelijke schikking met opposante beperkte verzoekster de opgave van de waren door het schrappen van een aantal geclaimde waren van klasse 5. Opposante trok later de oppositie in, maar verzocht wel om een beslissing over de kosten.

De oppositieafdeling verwees verzoekster in de kosten van de oppositieprocedure. De kamer van beroep vernietigde deze beslissing en verwees elke partij in de eigen kosten van de oppositie- en beroepsprocedure.

Verzoekster komt op tegen de beslissing van de kamer van beroep en voert aan dat in casu niet artikel 81, lid 3, van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad⁽¹⁾ moet worden toegepast, maar artikel 81, lid 4. Bovendien heeft verweerder over het hoofd gezien, dat de voorwaarden van regel 51 van de uitvoeringsverordening⁽²⁾ waren vervuld, zodat de kamer van beroep de terugbetaling van de beroepstaks had moeten gelasten. Ten slotte heeft de kamer van beroep haar motiveringsplicht geschonden.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 11, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 2868/95 van de Commissie van 13 december 1995 tot uitvoering van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad inzake het gemeenschapsmerk (PB L 303, blz. 1).

Beroep, op 18 april 2002 ingesteld door Pravir Kumar Chawdhry tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-133/02)

(2002/C 156/66)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 18 april 2002 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Pravir Kumar Chawdhry, wonende te Sangiano (Italië), vertegenwoordigd door Georges Vandersanden en Laure Levi, advocaten.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van het tot het aangaan van de overeenkomst bevoegd gezag (TAOBG) van 2 mei 2001 waarbij hij is ingedeeld in rang A6, salaristrap 3, en voor zoveel nodig het op 8 januari 2002 betekende besluit van 14 december 2001 tot afwijzing van zijn klacht;
- verweester te veroordelen tot betaling van de achterstallige bezoldiging bestaande uit het verschil tussen de bezoldiging in rang A6, salaristrap 3, en de bezoldiging in de hogere rang, vermeerderd met vertragingsrente van 5,75 % per jaar vanaf 1 april 2001;
- verweester te veroordelen tot betaling van schadevergoeding die voorlopig ex aequo et bono op 1 euro wordt geraamd;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten:

Verzoeker, een tijdelijk functionaris van de Commissie, komt op tegen het besluit van het TAOBG om hem in te delen in rang A6, salaristrap 3.

Verzoeker stelt dat het TAOBG de toepassing van artikel 31, lid 2, van het Ambtenarenstatuut op verzoeker in concreto moest beoordelen, en dat een dergelijke beoordeling moest leiden tot de daadwerkelijke toepassing van die bepaling op verzoeker, zodat hij in rang A5 moest worden ingedeeld.

Tot staving van zijn vordering stelt verzoeker:

- schending van artikel 31, lid 2, Ambtenarenstatuut;
- schending van artikel 32 Ambtenarenstatuut;
- schending van het discriminatieverbod;
- schending van de zorgplicht;
- schending van de regels inzake het vrij verkeer van werknemers;
- schending van de motiveringsplicht.

Beroep, op 25 april 2002 ingesteld door Miguel Tejada Fernández tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-134/02)

(2002/C 156/67)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 25 april 2002 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door Miguel Tejada Fernández, wonende te Woluwe St-Etienne, vertegenwoordigd door L. Vogel, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van het tot aanstelling bevoegde gezag van 10 januari 2002, meegedeeld aan verzoeker op 15 januari 2002, tot afwijzing van verzoekers klacht van 3 oktober 2001, waarbij hij om vernietiging heeft verzocht van het besluit waarbij hem bevordering tot de rang B2 is geweigerd voor de bevorderingsronde 2001, alsook de voordracht voor deze bevordering;
- voorzover nodig nietig te verklaren het besluit waarbij verzoeker bevordering tot de rang B2 is geweigerd voor de bevorderingsronde 2001, alsook de voordracht voor deze bevordering;
- verweester te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van zijn beroep stelt verzoeker schending van artikel 45, lid 1, van het Statuut, schending van het discriminatieverbod en kennelijk onjuiste beoordeling. Volgens verzoeker is het bij een objectief onderzoek van de verdiensten van alle voor bevordering in aanmerking komende ambtenaren onmogelijk verzoeker niet te bevorderen.

Beroep, op 18 april 2002 ingesteld door Papelera Guipuzcoana de Zicuñaga SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-136/02)

(2002/C 156/68)

(Procestaal: Spaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 18 april 2002 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Papelera Guipuzcoana de Zicuñaga SA, te Hernani (Guipúzcoa, Spanje), vertegenwoordigd door I. Quintana Aguirre, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- primair, nietig te verklaren de beschikking van de Commissie van 20 december 2001 (COMP/E/1/36.212 — zelfkopiërend papier) betreffende een procedure op grond van artikel 81 EG en artikel 53 EER-Overeenkomst, meer bepaald artikel 1 daarvan, wat de deelneming van Zicuñaga aan de inbreuk en de duur daarvan betreft; en artikel 3 in samenhang met de bij artikel 4 opgelegde geldboete;
- subsidiair, de bij de bestreden beschikking aan verzoekster opgelegde strafmaatregelen te verlichten als volgt:
 - a) nietigverklaring van de door de Commissie opgelegde toeslag van 10 %, die niet langer dan 1 jaar kan worden toegepast;
 - b) aanzienlijke vermindering (minimum 60 %) van het basisbedrag van de geldboete, rekening houdend met verzachtende omstandigheden;
 - c) verwijzing van verweerster in de kosten, met inbegrip van de kosten en intresten verband houdend met de medewerking verleend tijdens het onderzoek en de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De beschikking van de Commissie waartegen het onderhavige beroep is gericht, is die waartegen ook het beroep in zaak T-109/02, Bolloré/Commissie⁽¹⁾, is gericht. In die beschikking verwijt de Commissie verzoekster deelneming aan de nationale vergaderingen van het Europees kartel rond de Europese vereniging van fabrikanten van zelfkopiërend papier, de vaststelling van onderling afgesproken toepassing van prijsstijgingen, de verdeling van verkoopquota en van de markt in de sector zelfkopiërend papier, en de vaststelling van controlemechanismen.

Tot staving van haar aanspraken stelt verzoekster schending van het beginsel van het vermoeden van onschuld en van de bewijslastverdeling. Zij stelt in dit verband dat zij niet heeft deelgenomen aan de vergaderingen met het oog op de totstandkoming van het Europees kartel. De Commissie had moeten inzien, dat verzoekster geen deel uitmaakte van voormelde vereniging, en dat deze vereniging niet eens beschikte over gegevens over verzoeksters prijzen en verkoopvolumes.

Wat de aan verzoekster opgelegde geldboete betreft, vordert zij een verlaging met minimum 60 % van het bedrag ervan. Nog afgezien van wat in vorige alinea is uiteengezet, wijst verzoekster erop dat de verweten inbreuken een periode van minder dan één jaar betroffen.

⁽¹⁾ Nog niet gepubliceerd in het Publicatieblad.

Beroep, op 8 mei 2002 ingesteld door A. Petrich tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-145/02)

(2002/C 156/69)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 8 mei 2002 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door A. Petrich, wonende te Travemünde (Duitsland), vertegenwoordigd door P. Goergen, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

Doorhaling van zaak T-163/97⁽¹⁾

- het besluit van de jury van vergelijkend onderzoek COM/A/7/01 van 11 februari 2002 om zijn schriftelijk examen niet te corrigeren en hem niet toe te laten tot de examens ten vervolge op het schriftelijk examen, nietig te verklaren;
- alle latere verrichtingen en handelingen van dat vergelijkend onderzoek nietig te verklaren;
- subsidiair, de Commissie te veroordelen tot betaling van 100 000 euro als vergoeding van door hem geleden materiële en immateriële schade;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

(2002/C 156/70)

(Procestaal: Nederlands)

De president van de Derde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 10 april 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak T-163/97: Nederlandse Antillen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen en Raad van de Europese Unie.

⁽¹⁾ PB C 212 van 12.7.1997.

Middelen en voornaamste argumenten:

In deze zaak komt verzoeker op tegen de weigering van de jury van algemeen vergelijkend onderzoek COM/A/7/01 om zijn schriftelijk examen te corrigeren en hem toe te laten tot de examens ten vervolge hierop. Als reden voor die weigering is opgegeven dat verzoeker onvoldoende beroepservaring op het gebied van het beheer van human resources zou bezitten.

Doorhaling van zaak T-218/99⁽¹⁾

Verzoeker wijst in dit verband erop dat hij, nadat hij was geplaatst op de lijst van sollicitanten die voldeden aan de algemene voorwaarden van het vergelijkend onderzoek en had deelgenomen aan de selectieproeven, tot het schriftelijk examen was toegelaten.

(2002/C 156/71)

(Procestaal: Duits)

Ter ondersteuning van zijn beroep stelt verzoeker:

- kennelijk onjuiste beoordeling;
- schending van de motiveringsplicht;
- schending van het beginsel van behoorlijk bestuur en van de zorgplicht.

De president van de Vijfde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 28 januari 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak T-218/99: Anton Dürbeck GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 6 van 8.1.2000.

Doorhaling van zaak T-34/01 ⁽¹⁾

(2002/C 156/72)

(Procestaal: Frans)

De president van de Vierde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 15 april 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak T-34/01: Anna Maria Roccato tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 108 van 7.4.2001.

Doorhaling van zaak T-37/01 ⁽¹⁾

(2002/C 156/73)

(Procestaal: Engels)

De president van de Tweede kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 14 maart 2002 de doorhaling in het register gelast van zaak T-37/01: Takeda Chemical Industries Ltd tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM).

⁽¹⁾ PB C 150 van 19.05.2001.

III

(Bekendmakingen)

(2002/C 156/74)

Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*

PB C 144 van 15.6.2002

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 131 van 1.6.2002

PB C 118 van 18.5.2002

PB C 109 van 4.5.2002

PB C 97 van 20.4.2002

PB C 84 van 6.4.2002

PB C 68 van 16.3.2002

Deze teksten zijn beschikbaar in:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
